

OUR LIFE

НАШЕ ЖИТТЯ

ВИДАЄ
СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Published by
Ukrainian National Women's
League of America, Inc.

4936 N. 13th Street
Philadelphia 41, Pa.

Лютий

2

February

1964

Ольга Басараб

Рисунок П. Андрусєва

НАШЕ ЖИТТЯ

PIK XXI ЛЮТИЙ Ч. 2

Видає Союз Українок Америки
раз в місяць за винятком серпняРедагує Колегія — Лідія Бурачинська,
Осипа Грабовенська, Олена Лотоцька,
д-р Наталя Пазуняк, Ірина Пеленська,
Марта Тарнавська і Марія Юркевич.Листування й передплату висилати
на адресу:4936 N. 13th St.
Philadelphia 41, Pa.
Tel. DA 4-7304Річна передплата в ЗДА і Канаді
від січня 1963 \$5.00

Піврічна передплата \$2.75

Річна передплата в Англії 1½ ф. ст.

Річна передплата в Австралії 2 ф. ст.

Річна передплата у Франції 10 н. фр.

В інших країнах рівноварт. 5 ам. дол.

Поодинокое число 50 центів

OUR LIFE

VOL. XXI FEBRUARY No. 2

Edited by Editorial Board
Monthly publication except August,
of the Ukrainian National Women's
League of America, Inc.

4936 N. 13th St.

Philadelphia 41, Pa.

Phone DA 4-7304

Subscription in the United States
of America \$5.00 per year, half year
\$2.50. Subscription in Canada \$5.00
per year, half year \$2.75. Subscrip-
tion in England 1½ pound sterling,
per year. Subscription in Australia
2 pound sterling per year. Subscrip-
tion in France 10 n. fr. per year.Entered as second class matter July
8, 1944, at the Post Office at Phila-
delphia, Penna., under the Act of
March 3, 1879.

Single Copy 50 cents

На терені США

1. лютого — Вишивані Вечерниці —
Відділи США у Нью-Йорку.
15. лютого — Свято Лесі Українки —
Окр. Рада США в Шикаго.
15. лютого — Окружний З'їзд — Окр.
Рада США у Клівленді.
22. лютого — Окружний З'їзд — Окр.
Рада США у Нью-Йорку.

ІСТОРИЧНИЙ КАЛЕНДАР

1024 — 940 літ тому народилась
АННА, дочка Ярослава Мудрого. У ві-
ці 25 літ вона вийшла заміж за фран-
цузького короля Генріха I. З Києва
привезла до Франції Євангеліє, на яке
французькі королі пізніше склали
під час коронації присягу. Оснувала
церкву й монастир у Санлісі, де щорічно
її поминають.

1834 — 160 літ тому народилась в
Орлі Марія Олександрівна Маркович,
що писала під псевдонімом МАРКО
ВОВЧОК. Її оповідання змальовали не-
завидну долю селянки-кріпачки і при-
чинились у великій мірі до акції зне-
сення кріпацтва. Проживала довгі роки
заграницею. Померла на Кавказі в
1907 р.

1864 — 100 літ тому народилась у
галицькій священничій сім'ї дочка, що
стала пізніш, як МАРІЯ БІЛЕЦЬКА,
відомою громадською діячкою. Довгі
роки вона очолювала Клуб Русинки
і дала свій великий вклад у початки
жіночого організованого життя. Була
вчителькою і директоркою першої ді-
вочої школи Руського Т-ва Педагогіч-
ного у Львові.

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА.

Збірка на Річних Зборах 42 Відд. США
Управа й членки Відділу провели
збірку й у висліді призначили її: на
Дім США зложили по 5 дол. пп. Марія
Пашук, Анна Сивуляк, Павлина Мали-
новська, Марія Бендзяк; по 2 дол. Ка-
терина Пак; по 1 дол. Юлія Драбик.

На прес. фонд Н. Ж. по 1.50 дол. пп.
Катерина Мороз, Катерина Шманда;
по 1 дол. пп. Л. Бурачинська, Ст. Са-
вицька, О. Лотоцька, А. Качмарчик,
Катерина Чемерис, Юлія Левкович, О-
лена Марків, Ангела Дава. Щире Спа-
сибі!

НАЙКРАЩИЙ ДАРУНОК

Вашій приятельці —
це ПЕРЕДПЛАТА
„НАШОГО ЖИТТЯ“

Зміст:

- М. Калитовська: Вічність
— Шукання
У сорокліття
І. В. П.: Молодість і подружжя
К. Ластівка: Основи укр. народн. ор-
наменту
Ольга На-ка: Світлий приклад
Рута: Моя найдивніша подорож
Л. Бура: Наша Наталка Полтавка
М. Л-а: Доля одного оповідання
А. Капітан: Квартет 47 Відділу США
Управа СФУЖО: Голод в Україні
Європейська Конференція СФУЖО
Д-р О. Берест: Як зберегти гарну
лінію?
Є. Янківська: Купіль
Л. Федак: Приймаємо гостей
Вишиваймо: Занизування
П. Кізко: Моторизовані санчата
Н. Наркевич: Казочка про ялинку-
калічку
А. Вокер: Наші пляни
Forty Years Ago
A. Volker: Our Plans
Old World Customs Occupy Chapter
37

На обгортці:

Портрет Ольги Басараб, рисунок
П. Андрусєва

On the Front Page:

Olga Basarab, drawing by P. Andru-
siw

ПРЕДСТАВНИЦТВА
„НАШОГО ЖИТТЯ“

ФРАНЦІЯ:

Mme. Anna Pasternak
16, rue de 5 Diamante
Paris 13e
France

АНГЛІЯ:

Mrs. Myroslawa Rudenska
245 Wigman Rd.
Bilborough Estate
Nottingham, England

Ukrainian Booksellers
49 Linden Gardens
Notting Hill Gate
London W 2

АВСТРАЛІЯ:

“Library & Book Supply”
1 Barwon St.
Glenroy, W9, Victoria
Australia

ДІТРОЙТ, МИШ.

Збірка на пресовий фонд Н. Ж.

На пресовий фонд журналу зложи-
ли .. 56 Відділ США 5 дол., а по 1 дол.
пп. С. Дубова, О. Баран, О. Лятишев-
ська, С. Филипів, Д. Трешневська, А.
Крохмалюк, О. Янчишин. Щире Спа-
сибі!

Марта Калитовська

Вічність

Над нами шуміла вічність.
Ви хотіли взяти на руки —
вона була зеленою піною
світла що хиталось над нами.
Ви хотіли обняти вічність
але вже вона була піснею
що зелено шуміла октавами
на прозорому фоні місяця.
Як би притулити до серця?
Але тіні гоїдались п'яними
і мечем натягнувся промінь,
що косив нерозважні тіні.
І тоді тільки ви зрозуміли:
вічність була у вас
і співали у вічності ви.

Шукання

(Уривок)

В коридорах блукає смерть.
Кожний з нас мав такі коридори.
Більшість із жахом смертельним
її оглядала.
Хтось із блідолицим спокоєм Сократа
і герої з радісним співом святих
умирали.
Друзів шукала вона найбільше у тих,
що залишали вікна і двері наростіж.
З ними гомоніла вона ніби гостя.
Навіть бувало часом золотавий коктейл
приносив хвилини свавільного щастя.
Тривожило теж і її питання про вічне.
І покинувши друзів, блукала самотньо
під золотавим килимом безлічі зір
де ніжний провіль Касіопеї надив.

Із збірки „Рими і не-рими“, 1959

У сорокліття

Настав місяць, у якому знайдеться на наших устах одне незабутнє жіноче наймення. Постать Ольги Басараб серед нашого жіноцтва широко відома. Її тихе, працювате життя і героїська смерть поклали свій відбиток на шлях української жінки взагалі, а молоді зокрема.

Із численних, до тепер друкваних спогадів знаємо дещо про її життєвий шлях. У сирітській долі гартувалась її національна свідомість, у громадській роботі дозрівав її характер. І коли удар долі розторочив її особисте життя, вона віддала себе служінню Батьківщині. Тихо й без голосних заяв, як усе, що вона робила.

Зорганізоване жіноцтво з особливим зрозумінням підходить до неї. Вона ж бо поставила невмірущий приклад відданості, жертвенної, жіночої праці. Це ж бо вмілій допомозі Ольги Басараб завдячують багато ранені українські вояки у Відні, це ж бо при її активній співдії розвинувся там Український Жіночий Союз. На становищі касієрки Союзу Українок у Львові постиг її арешт поліції. Ольга Басараб розуміла вагу жіночої праці і знаходила в ній новий глибокий зміст. Це й оцінив Австрійський Червоний Хрест, даючи їй високе відзначення за її труди. А серед нашої громади оцінили це ті, що знають того роду працю.

Героїська смерть Ольги Басараб мала далеко ширший відгук. Немов блискавкою освітила те, чого вимагала служба в підпіллі: беззастережну стійкість та відданість ідеалові й його кличам. В умовинах займанщини не було змоги цієї постави насвітлити. Проте молодь відчула її велич і без життєписів та звітів. Вона стала для неї показником у дальшій праці.

Сотні й тисячі жінок пішли шляхом Ольги Басараб. Були між ними й провідні одиниці і подвиг деяких мав далеко ширший засяг. Та не в тому річ. А в тому вчинкові, що рівно 30 років пізніше спонукав 500 жінок у Кінгірі до оборони своїх друзів. В їх збірному виступі проти советських танків було щось із тієї саможертви, з якою Ольга Басараб кинула своє молоде життя на терези долі.

Сьогодні згадуємо її — оту першу, і їх — тих останніх. Ще не можемо оцінити як слід величі того кроку. Перо поета, кисть мистця і маска актора колись насвітлять нам ці постаті. А тепер ми лиш серцем відчуваємо їх вагу й силу.

На актуальні теми

Молодість і подружжя

Діалог

(Пані Людмила телефонує до пані Оксани.)

ЛЮДМИЛА: Чули? Молоде подружжя: їй 18, а йому 21!

ОКСАНА: Які прекрасні літа! Щасливі діти! Бажаю їм щастя, хоч їх не знаю...

ЛЮДМИЛА: Ледве, щоб наші побажання тут щось допомогли...

ОКСАНА: Щось я вас, дорога пані, не розумію. Чому такі чорні перспективи для молодого подружжя? Адже тепер життя молодим людям укладається так легко й гарно! Ледве закінчать школу, вже мають добре платну працю. Можуть і побратися, коли забагнуть, бо є за що влаштувати дім і господарство, і авто купити і з розваг користати. Як працюють обидвоє, мають усього вдосталь, а як прийде дитинка, то хоч жінка залишається вдома, то холоду й голоду не знатимуть. Чи ж то так було за наших часів?

ЛЮДМИЛА: Так воно й не так, дорога пані! Бо по двох-трьох роках те „багате“ щастя кінчається з лоскотом і тріскотом. Де не гляньте, або розходяться, або вже розійшлися, або вона втікає до матері, або він покидає, а якщо живуть, то з думкою про розвід!

ОКСАНА: Це правда, що є багато розводів, але ж не всі вони в молодих подружжях!

ЛЮДМИЛА: Але велика більшість. Бо молоді люди не є приготовані до життя, не здають собі справи з того, що їх чекає. Коли на них упаде тягар щоденного родинного життя, тягар подружніх, батьківських і господарських обов'язків, вони заломлюються. Якесь мода найшла на одруження дітей, замість дозрілих людей з досвідом і відпорною духовою та фізичною силою.

ОКСАНА: Я зовсім з вами не згоджуюся. Кожна мама завжди хотіла й буде хотіти віддати дочку заміж у молодому віці, коли ця дочка принадна, у розквіті краси,

а не тоді, коли вже ніхто на неї звертає уваги. То є закон природи, що тут вдіє теорія?

ЛЮДМИЛА: Теорія ні, але життя. Так могло бути за „наших давніх добрих часів“, коли дівчина від дитинства була виховувана на дружину, матір і господиню і йшла у заміжжя, як у своєму одиноке призначення.

ОКСАНА: А чи це не було краще? Тоді подружжя було міцно уфундоване, коли чоловік знав, що він має постарати до хати, а жінка мала ту хату провадити, дітей виховувати і репрезентувати. Що не кажіть, але то був добрий поділ завдань! А тепер ніхто не знає, де кінчаються одні, а починаються другі!

ЛЮДМИЛА: Немає сумніву, що жіноча еманципація змінила обличчя подружжя! Жінка вже не є під чоловічим володінням, а подружжя вже не є для неї єдиним прибіжищем у житті. Але наше суспільство не здає собі справи з цих перемін. І молоді люди теж ні. Вони не усвідомлюють, що подружжя тепер є добровільним союзом двох людей і обов'язком цих молодих людей є вдержати цей союз взаємним зусиллям, уступками й посвятою. Але звідкіля можуть узяти це усвідомлення малолітні?

ОКСАНА: Ви всю вину за кризу сучасного подружжя скидаєте на молодість подругів. Але розводи трапляються і серед старших подруж і причини їх є різні. Новітня психологія каже, що причиною розводів є невроза сучасної людини. Бергер ствердив, наприклад, що невротиками сходяться з невротиками, а нормальні люди з нормальними людьми, що є невроза, які себе притягають і які себе відштовхують. Той же Бергер каже, що невроза часом вилагується у першому подружжі і друге є щасливе, але здебільшого вона діє однаково і в черговому, якщо прийняти теорію Фрейда,

що формація людського характеру завершується у дитячих роках.

ЛЮДМИЛА: Не знаю я, пані Оксано, психологічних теорій, але бачу, що діється кругом мене. Візьміть дочку вашої приятельки, Галю. З першого року каледжу задурилася в Славкові і повінчалася. Вже в поза-медових місяцях він почав пропадати вечорами поза домом, а вона почала плакати за студіями. Хотіла вертатись до каледжу, але прийшла дитина. Ледве дитина станула на ноги, а батьки вже розводяться.

ОКСАНА: Але ж не всі жінки так спішяться до розводу. Власне жінки поголовно посвячують свою професію, студії, можливість кар'єри для родини. Навіть така еманципантка, як Маргарет Міл каже, що як жінка і найчастіше така з вищою освітою — має вибирати між родиною, а кар'єрою, то в більшості випадків вибирає родину. А коли пізніше мусить іти до праці, то працює вже лиш для заробітку, понижче своїх кваліфікацій і здібностей.

ЛЮДМИЛА: Бо так спішиться перед тим до вінця, що навіть студій не скінчить! І знову вийде на моє, що ранній вік є тривкою перешкодою у подружньому житті. І якщо хтось схоче сказати іншу думку, то я радо прослухаю, але заздалегідь кажу, що йому не буде легко мене переконати.

І. В. П.

ІЗ ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІ

Взірці для кераміки

Передплатниці, що живуть далеко від Сходу, бажать собі, щоб у журналі поряд з узорами українських вишивок, які є гарні й читачки користують із них для свого вжитку, були ще й взірці української кераміки (форми й самого розмальовування), подані в кольорах. Можуть бути й світліни, але не надто дрібні. Цікаві були б теж статті фахівців кераміки в цій галузі із зразками їх виробів.

Із вишивок бажано було б бачити більше взірців вирізування, що вишивається на Полтавщині й більше ніде. Також хотілося б бачити старовинні церковні взірці, виконані галтом.

Галина Завадович, Денвер

Основи українського народнього орнаменту

Вступ

Уже в глибокій давнині люди прикрашували предмети домашнього вжитку орнаментом. Ця потреба впливала не тільки з естетичних почувань, але мала й релігійно-магічний зміст. Бажаючи настроїти до себе прихильно таємничі сили природи, люди заклинали їх відповідними знаками-символами.

На тій самій основі постало українське народне мистецтво. В засаді воно відбивало душу народу, себто прикмети народньої вдачі, спільні для всіх. Впродовж віків воно підлягало різним етнографічним впливам, збагачувалось ними, але й асимілювало їх так, що етнографічна українська основа зосталась ненарушеною.

Українське народне мистецтво — це найменше досліджена галузь нашого народознавства. Вперше порушив цю тему етнограф Хведір Вовк у 1874 р., а два роки пізніше Олена Пчілка випустила перший альбом українських узорів. Незабаром після того появились перші збірники українських писанок Кульжинського і Скаржинського. Дальші дослідники Біляшевський, Сумцов, Щербаківський, Яворницький заклали основи мистецтвознавства. Особливе значення мала праця проф. Гр. Павлуцького, що почав глибші студії над українським народнім орнаментом. У своїй незакінченій праці „Історія українського орнаменту“ (р. 1927) він розглядає складники нашого орнаменту від доісторичних часів та наświetлює його у зв'язку з розвитком європейських культур. Гр. Павлуцький уважав український орнамент одним цілим,

незалежно від матеріалу, в яким був виконаний.

Походження українського орнаменту

При кінці 19. стол. археолог В. Хвойка, роблячи розкопки в селі

нає історію українського орнаменту з княжих часів, хоч у тому часі орнамент уже знаходився на завершених свого розвитку. Австрійський етнолог А. Рігель припускає, що спіральний мотив гуцули запозичили від даків, а Те-

Основи геометричного орнаменту:

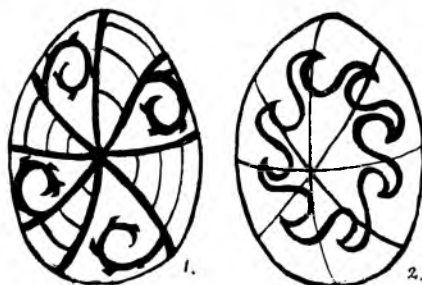
1. Спіраля — 2. Зложена спіраля — 3. Ломана спіраля

Basic motifs of Ukrainian ornament:

1. Spiral — 2. Double spiral — 3. Broken spiral

Трипільці біля Києва, натрапив на культуру, що її характеризувала своєрідна кераміка з мальованою спіральною орнаментациєю. Створили її хліборобські племена неоліту, що заселили землі Наддні-

тяна Кошиць пов'язує писанковий орнамент з культом сонця. Тим часом коли порівнюємо орнаментику трипільської мальованої кераміки з мотивами наших писанок і вишивок, приходимо до переконання їх близького споріднення, якого не могли затерти навіть тисячеліття.

Геометричний орнамент на писанках:

1. Спіраля на писанці з Поділля.
2. Безконечник на писанці з Закарпаття
Geometrical ornament on Easter eggs

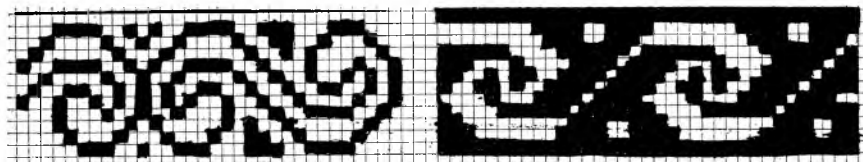
пров'я і Наддністров'я. Згідно з дослідями проф. В. Щербаківського і проф. Ярослава Пастернака ці племена стали основою українського народу, а їх ужиткове мистецтво було початком нашої народньої орнаментациї.

Проф. Дмитро Антонович почи-

Характеристика українського орнаменту

Ту саму роллю, що в пісні мелодія, грає в орнаменті барва. Головні барви українського орнаменту — це чорна і червона на білому тлі. Коли чорною звичайно обрамований орнамент, то червона служить до заповнювання самого мотиву. (При писанках для обрамування служить біла смужка, а чорна і червона для самого везерунку). Крім цих двох головних барв уживається ще жовтої, помаранчевої, зеленої, синьої для заповнення менших піль орнаменту. Особливе багатство кольорів стрічаємо в гуцулів, які мають вроджений нахил до забарвлювання більш, як інші українські племена. Що дальше на північ, то український орнамент стає бідніший і менше заповнений.

Дальшою прикметою українського народнього орнаменту — це його ритмічне повторювання, що нагадує пісню в її строфічній будові. Вистачає однієї частини везерунка, щоб його дальше можна було продовжувати. На Гуцуль-

Геометричний орнамент у вишивці:

Спіраля у вишивці має назву „кучеріс“. Хвилястий меандр із Східного Поділля.
Geometrical ornament in Ukrainian embroidery

щині такий орнамент поширюють навіть на всю поверхню, заповнюючи її самим везерунком, на Покутті йдуть везерунки горизонтальними пасмами, а на Буковині скісними.

Кожен орнамент має в народі свою назву. Взірці, перейняті з іншої околиці, носять назву їх походження, напр. „полтавські“, „бойківські“, або перейняті від іншого народу — „угорські“, „волоські“. Багато назв походить від господарського й хатнього знаряддя, як напр. „борона“, „граблі“, „підкова“ або „ткацький човник“, „гребінь“ тощо.

Геометричний орнамент

При ближчому розгляді цієї орнаментативної знаходимо, що в її основу лягає **вужовато-хвиляста спіраль** з завершеними кінцями до середини, нагадуючи своїм виглядом лежачу латинську букву S. Із різноманітних сполук цієї спіралі можна вивести ряд мотивів, поширених в українському народньому мистецтві. (Гл. рис.)

Поряд із спіралею зустрічається, особливо на вишивках і килимах, її відміну, зложену зі скісних або прямовисних ліній.

Спіраль знають уже прикраси Трипільської культури, а тому, що вона стрічається серед хліборобських племен, то й етнологи пов'язали її з хліборобським куль-

том. На їх думку, спіраль треба вважати символом сонця або емблемою соняшного божества родючої сили та плодovitости землі, на взір старо-українського Дажбога.

В українському народньому мистецтві спіраль являється як самостійний орнамент, часто в стилізованій формі, маючи в народі назву **кучерів**. Особливо поширена вона між гуцулами, на Поділлі, Волині та Буковині. На писанках вона звичайно заповняє цілу половину яйця і становить собою самостійний орнамент. Вона також улюблена як прикраса обрядового печива, напр. весільних колачів, короваїв та пасок, маючи назву „кучерів“ або „шишок“.

Дальші мотиви українського орнаменту можна в більшості вивести зі спіралі. Одна з найстарших форм орнаменту, одержаного з пов'язаних кінців спіралі у ритмічному продовженні — це **меандр**. Його назва походить від річки з крутими берегами в Малій Азії. Спіральний меандр має свій вияв у мальованій кераміці Трипільської культури. Цей самий мотив знаходимо на вишивках, а головню на писанках, маючи там назву „безконечника“. Він відомий по всій Україні, однак його ритуальне значення ще не вияснене. Тетяна Кошиць вважає його символом вічного життя. А на Буко-

Геометричний орнамент у кераміці:

1. Спіральний меандр із розкопів у Шипицях на Буковині. 2. Із розкопів у Володимирівцях.

Geometrical ornament on ceramics

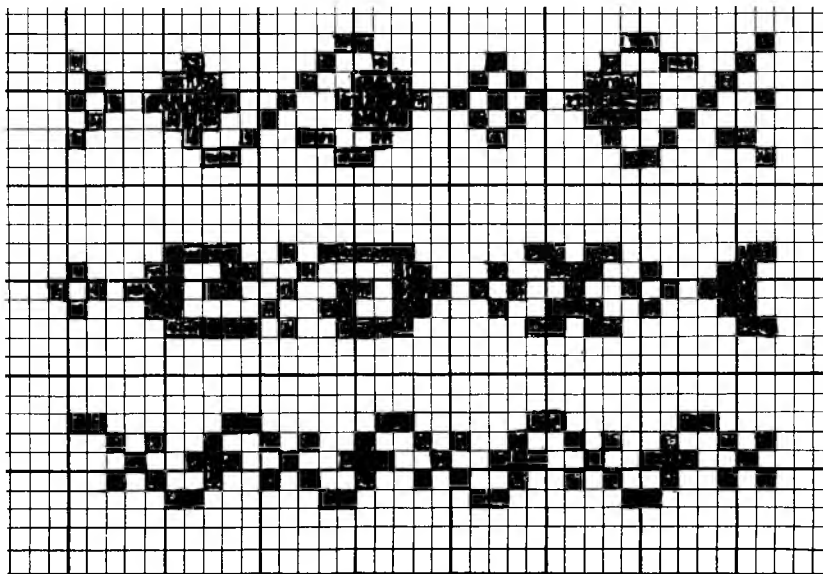
вини є повір'я, що коли при писанні писанки-безконечника кінці спіралі добре пов'язуються з собою, то й у житті всі „кінці сходигимуться“. На Гуцульщині від неї починають писати і коли її закінчать, тоді перехрестяться й беруться до писання інших писанок. Швейцарський етнолог Ернст Уелі вважає хвилясту спіраль магичним зображенням сонцестояння протягом року, яке безперервно змінюється, наче меандрова спіраль, що завивається і розвивається. Таке вияснення дуже можливе, взявши під увагу народню обрядовість. Особливу роллю відіграла спіраль при весняному сонцестоянню. Побіч орнаментативної писанки, має важливість меандрова спіраль при весняних обрядових хоровах. Виводячи галілки „Огірочків“ або „Ворота-ря“, дівчата „завиваються“, а потім „розвиваються“, заплітаючи собою живий вінок.

(Продовження буде)

„З'їзд у сошо“

Це є назва комедії, нагородженої на Конкурсі Сатири США. Для відзначення цього успіху Літ.-Мистецький Клуб у Парижі влаштував окремих вечір її авторки п-ні Софії Наумович. Комедію відчитано з поділеними ролями на превелику радість присутніх. Сучасна тема, жвава акція та приємна розв'язка запевняють її успіх на сцені.

НАШЕ ЖИТТЯ — ЛЮТИЙ, 1964

Геометричний орнамент у вишивці:

Різні форми спіраль

Geometrical ornament in Ukrainian embroidery

Світлий приклад

Був це пропам'ятний 1933 рік, рік засуду й смерті Данилишина й Біласа. Наші серця кривавилися й до сьогодні чую в моїх вухах жалібний голос дзвонів, усіх українських дзвонів церков міста Львова, що прощали тих двох, яких польський окупант засудив на смерть і виконував цей засуд.

Ворог не досягнув своєї цілі. Навпаки, за прикладом героїв пішло молоде покоління. Всі ми, молоді дівчата горіли завзяттям і в усі національні свята ми старалися запровадити себе до майбутньої праці, напр., ми заховували добровільне мовчання, цілий день нічого не їли, відбували свої таємні сходи, ширили національну літературу, продавали відзнаки й усі одержані гроші йшли на поміч політичним в'язням, яких було позовно в польських тюрмах.

Ми також бойкотували всі польські державні свята, бо вважали поляків окупантами нашої землі. З того приводу ми робили чимало клопоту нашим настоятелям, яких переслідувала державна влада. Та, цього ми, молоді, не могли й не хотіли розуміти. Діючи в молодецькому запалі, ми навіть не уявляли собі, що польська поліція шукає тиме всяких способів, щоб мати докладні інформації про все, що діялося в нашій школі. Скоро я сама переконалася, що поліція в якийсь спосіб мала інформації й із нашої школи.

**

Одного пополудня, сидячи в учальні над моїми книжками, я почула дзвінок телефону. За хвилину прийшла джурна й сказала, що якийсь знайомий хоче зі мною говорити. Приклавши слухавку до вуха, почула я незнайомий чоловічий голос. Думаючи, що це змінений голос мого краяна, що їздив додому на свята й шривіз щось для мене з дому, спитала його чи то він. Він, подумавши хвилину, притакнув і спитав, чи ми не могли б побачитись сьогодні. Ми умовилися на 4-ту годину по полудні на другий день.

В означеній годині я з подругою з'явилася на умовленому міс-

ці, де вона мала свої орудки. Коли вона щось купувала в крамниці, до мене підійшов якийсь незнайомий у товаристві другого чоловіка. Залитавши мене про моє ім'я й прізвище, сказав, що я мушу йти за ними й поїхати в одне місце, де мене мають дещо запитати. Я опиралася, але вони взяли мене за руки й насилу повели до авта. Не маючи часу зібрати всіх думок до купи, я опинилася біля тюремних дверей, що скоро замкнулися за мною. Згодом я довідалася, що це були славні „Бригідки“ на Казимирівській вулиці.

**

Мене завели до кімнати слідчого, що був в оточенні ще кількох „ланків“ і всі вони зачали мене питати про нашу школу, про моїх подруг, про святкування національних свят, про наші голодівки, про нелегальну літературу, тощо. Всі вони хотіли знати, котра з моїх подруг є „головою організації націоналістів“ у нашій школі. Я постановила, що найкращим способом є не говорити нічого або, принаймні, не говорити про нікого, а лиш про себе й усе заперечувати. Очевидно, такий спосіб не подобався поліції й вона робила розпучливі нама-

гання, щоб такі щось від мене довідатися. Мовляв, ти мусиш щось знати, бо ти є „вітом“ у своїй класі. Допити тривали до 7-ої години ввечері, коли в нашому інституті замикалася брама й нікого не впускали до середини. Це я пригадала поліції, але вони почали з цього сердечно сміятися й заявили мені, що я арештована й нема чого клопотатись. Хоч мені ще не було тоді повних 14 років, я здавала собі справу, що мої настоятелі будуть дуже журитися моїм „зникненням“, бо ніхто не знав, де я поділася. Поліція обіцяла мені подзвонити до моєї настоятельки, але, як я згодом довідалася, своєї обіцянки не додержала.

В інституті до пізньої ночі був великий рух. Настоятелька заляжмувала всі лічниці й поліційні станиці, включно з „Бригідками“, але відповідь була одна: ніхто нічого не знав. Ніхто не спав тієї ночі в інституті, бо всі молилися за „пролавшу“ подругу. Вранці о. Духовник відслужив Службу Божу за моє „віднайдження“.

**

Тим часом, поліція Бригідок замкнула мене в одній більшій залі, де вже було кільканадцять жінок. По їх мові й поведінці можна

Дівчата з Сяніччини у Зах. Україні
Girls from Lemko region in their native costume.

було здогадуватися, що вони не були з найкращого товариства й були приловлені на різних злочинах. Всі вони, крім двох молодих дівчат, говорили польською мовою.

Спільна недоля зблизила мене до отих двох дівчат, що виявили себе українками. Вони були ученицями Вчительської Семінарії при вул. Потоцького у Львові. І їх також польська поліція підступно заманила на вулицю й привезла до Бригідок в тій самій цілі, що й мене, але ніхто з них нічого не сказав.

Нас разила обстановка тієї тюремної залі, бо перший раз у житті нам довелося подібне пережити. Оці нещасні жінки з розбурханим волоссям, що лежали на причах попід стінами, виглядали в слабенькому електричному освітленні, як примари. Це прикре враження підкреслювали їх захриплі розмови, від яких нам „в'янули вуха“. Ми всі три відокремилися від них, присіли в кутку й тихо шептали між собою про все, що нас питала поліція. Ми навіть пробували спати, але скоро почас докучати голод, а крім того ключник часто отворяв двері й впускав свіжі „нічні птахи“.

Нам довелося „прокуняти“ на причі в сидячій позиції аж десь коло третьої години ранку, коли двері відчинилися й вартовий казав нам трьом іти за ним. Нас переведено коридором до іншої, меншої й неосвітленої келії з двома причама попід стіни. В ній було холодно й непривітно. Мені ніяк не збиралося на сон. Очі блукали в півсутінку по стінах і по стелі, та спинилися на віконних ґратах, крізь які поволі зачинали продиратися перші проміння сходячого сонця.

Щойно тепер я завважила, що стіни нашої нової келії були густо записані. З цікавості я почала відчитувати деякі написи й підписи. Більшість із них були написані по-українськи, — одні більше, а другі менше вправною рукою.

Один із тих написів звучав: „Тут була замучена Ольга Басараб“. По моему тілі пробігла дрож, якби електричним струмом, і серце молотом забилося в грудях. І, дивно, ця тюремна келія

тепер здавалася мені святим місцем. Я й не чулася, як опинилася навколішках, а мої уста почали шепотіти молитви за душу сл. п. Ольги, моєї одноімenniці, та за весь український народ, що борювся й поніс великі жертви за свою свободу.

Не знаю, чи дійсно в тій келії була замучена Ольга Басараб, чи якась добра душа, знаючи про її смерть у Бригідках, написала це на стіні? Одне знаю, що по відчитанні того напису новий дух вступив в мене й я була готова піти слідами героїні.

**

Вранці поліція ще раз заклікала мене на кількагодинне переслухання, але нічого від мене не довідалася. Цікаво, що під час переслухання з-перед моїх очей не зникав напис, за яким мені придивувалося округле обличчя з чорними, проникливими й повними завзяття очима Ольги Басараб, якої світлину я завжди мала в моїй шкільній книжці.

Поліція не була вдоволена моїми відповідями. Вона раз грозила мені довгим ув'язненням, а другий раз обіщувала „гори-мости“, щоб я лише сказала, хто, що, як і коли говорить у нашій школі проти польської влади. Одначе, все це закінчилося нічим. Невидимий образ Ольги Басараб, що не зникав з-перед моїх очей, додавав мені сили.

По полудні мене пустили до дому. Не треба й казати, з якою великою радістю мене вітали в інституті настоятелька та подружки, немов когось „з іншого світу“. З якою гордістю я всім розказувала про свої одноденні переживання в польській тюрмі! Це був мій „хресний вогонь“, що мав загартовувати мене на ціле життя.

Сьогодні, хоч уже минули десятки років з того часу й прийшлося зазнати більше важких переживань під час війни, все ж таки, цей коротенький епізод з мого життя є свіжий у моїй пам'яті. Напис: „Тут була замучена Ольга Басараб“ — завжди стоїть перед моїми очима.

Чи ви вже подарували міській бібліотеці „Дух Полумя“ — твори Л. Українки англійською мовою?

НОВІ КНИЖКИ

Софія Парфанович: НА СХРЕЩЕНИХ ДОРОГАХ. Повість, Накладом автора. Шикаго 1963. З передмовою В. Несторовича. Стор. 418. Ціна 5 дол.

До окреслення цієї книжки слід би додати ще слово „документальна“. Бо й справді вся її дія оперта на фактах нашої мандрівки, людях і переходах. Із тієї різницею, що авторка, як лікар, глибше зазирає у лихоліття неволі „ост-ів“, як інші. А як любитель природи, вона глибше відчула красу суворих альпійських гір.

Але найбільше проймає в книжці доля звичайної української родини, що проходить труднощі, потрясення й життєві удари. Це надало всім фактам життєвого пульсу й перспективи. Півість залишиться цінною пам'яткою своєї доби.

ЗАПИСКИ НАУКОВОГО Т-ВА ім. ШЕВЧЕНКА. Збірник на пошану Зенска Кузелі. За редакцією Володимира Янева. Париж-Нью Йорк-Мюнхен, 1962. Стор. 582.

Перша частина цього збірника дає силуетку цього видатного етнографа. Із офіційного життєпису та спогадів сучасників постає повна картина його життя та його трудів. Заходами всіх чотирьох братніх НТШ при видатній фінансовій допомозі громадянства по'явився цей збірник.

У дальших частинах збірника, зміщено праці філологічної й Історично-Філософської Секції, а в них удалося подати ще недруковані або мало відомі праці З. Кузелі. Із жіночих прізвищ поміж авторами слід згадати — окрім спогаду дружини — праці Анни Галини Горбач і Наталії Полонської-Василенко. **Л. Б.**

У ПАМ'ЯТЬ ПОЧЕСНОЇ ЧЛЕНКИ

У пам'ять почесної членки 33 Відділу СУА та видатної економічної діячки на рідних землях бл. п. Олени Левицької жертвуємо 50 дол., із того 25 дол. на наукову станицю НТШ у Сарселі, а 25 дол. на стипендійний фонд української молоді.

33 Відділ СУА ім. Лесі Українки у Клівленді

НАШЕ ЖИТТЯ — ЛЮТИЙ, 1964

Люблю втечи з мого малого містечка з його дощаними стінами домиків, з його одним „великим“ готелем, з його змудженим поліційним „шерифом“ із зіркою на уніформі, і з величезним, безпосереднім револьвером, з моїми засіданнями нашого Відділу СУА, з пробами парохіального церковного хору (де мій альт, так „дуже потрібний“); — люблю навіть, признаюся, втечи від мого „вакуумклінера“, від святочних порядків, від „Гей, мам! — коли буде вечеря?“, від злих гуморів володаря і повелителя... і люблю сісти у великий сірий „бас“, і за кільканадцять хвилин знайти в районі 34 вулиці і Сьомої Евню — в самому серці великої метрополії...

Від Пеннсилвенія Стейшен — лише два кроки до величезного магазину „Мейсіс“ і лише короткий блок однієї вулиці від другого світа чарів — багатопверхового магазину „Гімбелс“... На кілька годин, лише на кілька годин, я хочу трохи забути — про моє мале містечко.

На вулицях, на засніжених нью-йоркських вулицях мерехтить світло реклам, великі магазини крикливо оголошують випродажі, музика наповняє повітря, а вітер немов приносить якісь звуки з-над морозного Гадсону, — чи може з-за океану, з-поза сірих, шумливих хвиль — звідтіля де десь, у карпатській хатині, хтось може, згадує?.. Вітер так віє, треба схватитися, може зайти у ясні коридори магазинів? А може скрутити за ріг, там де сіріє величезний бу-

Салатка Руті

Моя найдивніша подорож

динок Пеннсилвенської Станції, який теж уже незадовго зникне з поверхні землі...

...Але ця станція виглядала якось трохи інакше — трохи, ніби „Гренд Сентрал“, а трохи таки як „Пеннсилвенія Стейшен“. Лише було якось дивно — замість запорошених від років хіба, вузьких вікон під верхом великої залі — навколо були вітражі з різнобарвного скла — фіолетного, багряного, зеленого, жовтого... Такі самі, як я бачила колись раз у якомусь паризькому театрі, скільки це вже років тому?.. Через вітражі вливалися у величезну залу різнобарвні промені світла і падали на іскристу ялинку, що поволі крутилася на рухомому підніжжі посередині залі. Навколо стояли люди, — так, як звичайно стоять на цій залізничній станції — коло кіосків з газетами, коло прилавків, де продають каву, коло кас із квитками, коло хвіртко, що ведуть до тунелів, де залізничні рейки...

Малі телевізійні екраники коло касієрів на прилавках, на яких звичайно висвітлювалось якісь важні повідомлення, блимали як звичайно, лиш написи, що появлялися на екранах були якісь інші. Я взяла в руку мою паперову торбу з закупами і підійшла ближче до каси, де товпилося найбільше людей. На екрані був напис: „Майбутнє“ і я прочитала його українською мовою, хоч одночасно, якась молода пані з ясним волоссям (таке саме волосся має моя „мала“), що стояла коло мене, прочитала виразно по-німецьки: „Zukunft“, — а старий дідуган, з вигляду типовий нью-йоркський „бом“-волоцюга, з типу тих, що просять про „кап оф кофі“, прошепотів шепеляво: „Future...“

„Przyszłość“ — сказав якийсь пан коло мене і коли я посміхнулася, обертаючись обличчям до нього і повторила щераз по-українськи „Майбутнє...“, він також посміхнувся і сказав, дивлячись мені в очі: „Czy nie wszystko jedno? Кожен із нас читає назву

цієї станції своєю мовою. Краще, пані, уважайте, щоб ми не спізналися, потяг чейже відходить за пару хвилин. Ідете з нами?“

Я притакнула, і трохи мені зробилося жаль, що в цій хвилині, коли я маю сідати у такий важливий потяг, нема коло мене моїх найближчих, — ось, поїхала десь мама у майбутнє, скажуть — і навіть не потелефонувала перед тим... Але я обіцяла собі, що я не поїду далеко, я зовсім не хочу їхати до кінця дороги, от, лише проїду пару зупинок, одну-дві, а потім вийду...

„Haben Sie Rückfahrtschein?“ — запитала молода пані з ясним волоссям. — „Якщо ви не маєте поворотного квитка, тоді не зможете вийти і будете мусіти їхати аж там, де кінчається ваша Zukunft. Але так далеко ніхто не хоче їхати... Отже, якщо хочете повертатися — швидко, йдіть, купіть собі поворотний квиток!“

Коли я обернулася від телеекрану, щоб пошукати за касою з поворотними квитками, усе десь пропало: молода пані, що читала „Zukunft“ там, де я читала „Майбутнє“, старий нью-йоркський „бом“, що шепеляв „Future“, і навіть привітний сусід, що пояснював мені чому „Przyszłość“ читається так само як „Майбутнє“. Нікого з них вже не було і я знову стояла в іншому гурті людей, а на екрані був інший напис. Я навіть не відчитувала його вголос, бо я знала, що у всіх мовах світу він значить одне і те саме: **Минуле**.

— Нема іншого вибору — сказав хтось коло мене. — Якщо не хочете залишатися у теперішності (ви живете у малому містечку, правда?), якщо вам важко, а не маєте поворотного квитка з подорожі в майбутнє — тоді, вам залишається лиш одне: подорож у минуле. Вона дешевша, ви її заплатили вже у минулих роках і то не лиш „дази“ — завдаток, але і весь балянс і то з відсотками. Тому, з цієї подорожі ви можете повертатися коли лише за-

хочете, і вибиратись можете в неї коли вам лиш забagnetься. Ідете?

— Іду! — сказала я і рушила разом із товпою чекаючих у напрямі тунелю, де стояв потяг. Обличчя моїх супутників були знайомі, десь, колись я їх напевне бачила — ось, цей старший, лисавий чоловік з окулярами на носі — я стрінула його, скільки це вже років тому, знаю його, знаю його так добре...

...Або ця пані у чорному кримському хутрі... чи це та сама, що ми з нею удвійку несли щось дуже важне, одного зимового вечора у Львові, за що могла чекати нас тюрма і смерть під муром... чи це, справді, вона?..

...А той, що вириває тепер з темряви наступної станції — цей високий, худощавий чоловік з пронизливими очима і з розставленими у характеристичному жесті пальцями... так, він повертається з темряви **минулого** — бо ж його нема вже в сучасному...

...А цей чоловік, із посірілим обличчям, з похиленим чолом, що входить до потягу на наступній станції. Як він мінється, що далі від'їжджає від сучасного наш потяг!.. Його обличчя рум'яніє, очі набирають блиску, уста червоніють, чоло підноситься..., о, я знаю, що він скаже на наступній станції, я знаю! Але не хочу, щоб він це сказав — я так дуже не хочу цього — де кондуктор, я не хочу далі їхати в минуле, дайте мені висісти... я **не хочу!**

— Бачите, мисис, — чую голос кондуктора на станції, що нагадує Пенн Стейшен, — не для всіх подорожі в час і простір, добрі. З подорожі в майбутнє — люди не повертаються без поворотного квитка..., а цю подорож, у минуле, не кожний й не кожна з вас витримує... Знаєте що? От, повертайтеся краще додому. Такий звичайний хід справ.

Рута

ВІДКРИТТЯ МИСТЕЦЬКОЇ ГАЛЕРІЇ

Першу постійну Галерію продажу творів українських мистців у Нью-Йорку відкрила дня 8. грудня 1963 Ольга Соневицька. Українська публіка має тепер нагоду кожночасно закупити мистецький твір.

Наша анкета у 1964 р.

Торічна наша анкета дала нам живий обмін думок із Читачками. Це були знавці української вишивки й народнього мистецтва, що брали в ній участь. Відкрився нам із ними контакт, що вже стане постійним.

А тепер шукаємо іншого. Наша анкета 1964 р. наведе наших Читачок на інші досліди. А саме — у світ видатних наших жінок.

Маємо стільки визначних постатей в ділянці культури, професії, громадської праці! Розгляньмося між ними! Декого знаємо, про інших будемо догадуватись. Це допоможе нам їх пізнати й оцінити.

Розв'язки подамо в третьому числі нашого журналу.

Починаємо з літератури. Перегляньте уміщені світлини й подайте відповіді на нижче вміщені запити.

Ч. 1 Ч. 2 Ч. 3

Ч. 1. Ім'я і прізвище письменниці.

Ч. 2. Назви головних її творів.

Ч. 3. Рід її літературної творчости (поезія, новелі, повісті, драми).

Із листів до Редакції

Господарська частина

В кожному числі є багато цікавих господарських порад і приписів. Я зауважила, що це є вже 20-тий рік видання. Якщо б зібрати ці всі приписи разом, була б гарна книжка. Це можна б зробити також відривними листками, особливо, коли б можна друкувати на одній сторінці тільки один рід приписів, як юшки чи підливи, а потім збирати їх у цілість. До цих сторінок можна б зладити окремі обкладинки на перстені, прикрасити верхню обкладинку, а поміж них вложити переділки на різні роди приписів. Кожна купила б собі обкладинку та переділки, а дальші буде збирати або докупувати.

Ольга Кулинич, Нью-Йорк

Вже часто читачки піддавали гадку, щоб господарську частину друкувати відривно, або зовсім окремо. Це не було можливо з огляду на технічні

труднощі. Але щоб піти назустріч цьому бажанню ми пересунули господарську частину в середину журналу. Тепер її можна легко виїняти і збирати в окрему обкладинку, як сугеруєте.

Однак Вашої думки — друкувати на сторінці лиш один рід приписів — не можемо узгляднити. Кладемо вагу на укладання стравопису, а це найкраще показати в приміненні. Тому наші кулінарні співробітницї завжди подають цілість обіду чи вечері та ще й невеликий вступ до того.

Та, щоб читачки могли легко знайти дотичний припис, зміст приписів буде наприкінці року в господарській частині. Тоді буде добрий їх перегляд!

Ред.

**ЧИ ВИ ВЖЕ ПРИВЕЛИ ЧЛЕНКУ
ДО ВАШОГО ВІДДІЛУ СУА?**

НАШЕ ЖИТТЯ — ЛЮТИЙ, 1964

Марія Лисяк
Ukrainian actress Maria Lysiak

„Театр у П'ятницю“ здійснив ту української людини у ЗДА за сценою. Відважним жестом реж. Шашаровський розпочав оті „п'ятницеві“ вистави, згуртувавши колишніх артистів театру біля того діла. І ось вступив уже у другий рік цього почину... За безсмертною „Наталкою Полтавкою“ пішов „Невольник“, потім „Матинаймичка“, монтаж у пам'ять Листопаду, а тепер комедія „Багрянні рожі“.

Мимоволі наші очі звертаються в бік тієї, що допомогла поставити це діло. Марія Лисяк стала Наталкою Полтавкою у „Театрі у П'ятницю“ у першій виставі цього театру і своїми сценічними даними причинилась до успіху цієї вистави. Тому й цікаво нам пізнати її театральне минуле.

Серед широкого загалу Марія Лисяк тепер більш відома, як виконавець пісень і скечів, із якими тепер виїжджає „Веселий Львів“ у наші більші центри. Тому для декого може буде й новиною, що вона вступила до театру Яреми Стадника ще 17. жовтня 1933 р. Отже проминуло вже 30 років від того часу, коли молоденькою дівчиною дебютувала. Ще й перед тим доводилось їй грати в аматорських виставах і це саме роля

Наше інтерв'ю

Наша Наталка Полтавка

Марусі в „Ой, не ходи Грицю“ рішила про її покликання.

Переглядаємо численні фото-знімки, програмки, пресові витинки з минулих часів, що зацілили у бурхливих воєнних і повоєнних роках. Театр Стадника, Карабінєвичевої, Львівський Оперний Театр, „Веселий Львів“... Світлина першої ролі Наталки з 1936 б., знімки зі „Схоплення Сабінянок“, „Батурина“, „Запорожця за Дунаєм“... Яким багатим здається життя однієї жінки, що пережила на сцені життя сотень інших жінок...

У театрі Яреми Стадника натиск був покладений на ревію й оперету. Марія Лисяк пригадує свій дебют в опереті „Подружжя в двох мешканнях“ (Лужницький-Балтарович), де їй прийшлося грати трудну епізодичну роль. Але початок зроблено й дальші ролі в оперетках „Доллі“ і „Маріца“ затвердили її в цьому жанрі.

По якомусь часі Марія Лисяк перейшла до театру Йосипа Стадника, а потім до театру Людмили Карабінєвич. Її репертуар поширився на побутово-історичні п'єси, як „Маруся Богуславка“, „Хата за селом“, „Жидівка-вихрестка“, „Я-

сир“. Але найкраще почувалась вона в оперетці і тому ролі в „Циганському коханні“ чи „Гейші“ — це дальші її осяги. Добрий голос, сценічна постава та легкість у танку давали їй перевагу у п'єсах того роду.

Вибух війни у 1939 р. стягнув її разом із іншими акторами до Львова, де створився великий театральний центр. Як відомо, в Театрі ім. Лесі Українки під проводом режисерів Блавацького і Стадника підготовляли п'єси. Хоч із них мало що виставлено, проте цей час не пропав, бо для акторів була нагода вишколити голос, слухати викладів, вправлялись у балеті ітд. Тоді то вона вивчає спів у професорів Музичної Школи Іванни Прийми та В. Качмара. Справжня нагода для дії настала шойно в Театрі Опері, Драми й Балету за часів німецької окупації. Тоді то розгорнулась праця, що виказала великі спромоги українського актора. Марія Лисяк теж брала участь у тому „розквіті“ театру: її роля божевільної дівчини в „Батурині“ Г. Лужницького, Ліллі у „Схопленні Сабінянок“ та Мотрі у п'єсі „Ніч під Івана Купала“ „На перші гулі“ —

Перед виступом у Львівському Театрі
Maria Lysiak before performance

залишаться в пам'яті української публіки того часу.

Але жанр ревії й оперети завжди її притягав. Тому часто доводилось виступати також у театрі „Веселий Львів“ під проводом Зенона Тарнавського. Марія Лисяк зжилася з тим ансамблем і коли в 1944 прийшлося йти на еміграцію, то вона включилася в їх „туру“. Це було — від Вроцлаву через вишкільний табір Дивізії Нойгамер до Лінцу, а потім по робітничих таборах в околиці. Тризовний це був час! Та всеж хотілось комусь принести хвилину відпруження й розради...

А потім через Баварію до Штутгарту... Тут сталась велика подія її життя: народився син, „Кічка“, а тепер Олег, що вже вищий на голову від неї. Тепер він студент університету Темпл та учасник Світового Пластового Джемборі у Греції. А тоді він вимагав всієї уваги... І Марія Лисяк відійшла на кілька літ від бурхливого театрального життя. Сім'я замешкала у Міттенвальді, де сірі таборіві будні роз'яснювала праця для громади. Бо й тут Марія Лисяк допомагала, обслуговуючи таборову радіопередачу, провадячи курси шиття й трикотарства. Це була перша її зустріч і співпраця з жіночою організацією.

А потім прийшло переселення за океан. Сувора американська дійсність кинула її, як усіх, на фабричну роботу. Але туга за звуком казала їй включитися в хор „Кобзар“ у Філадельфії, де в „Вечерниціях“ Ніщинського її голос солістки закріплено на платівці. А згодом, коли відновився „Веселий Львів“ вона знов виступила в 1956 р. на Союзівці з Лаврівськими, Паздрієм і Рудакевичем.

І тепер публіка бурею оплесків витає її інтерпретацію пісень і романсів. Це здебільшого настроєві ліричні твори, що їх до слів чоловіка Олега Лисяка, письменника автора повістей „За стрілецький звичай“ та „Люди, такі, як ми“ — скомпонували Лаврівський, Барнич і Безкоровайний. Хто ж зуміє краще передаги тугу за Львовом чи романтику дивізійного минулого? Цього шукає спрагнена душа емігранта й Марія Лисяк

уміє, як не можна краще, розворушити її. Вона співає теж пісні до текстів ЕКА, Ірини Чумової (з музикою тієї самої) та інших.

А тепер вона взялась за трудніше завдання. „Театр у П'ятницю“ — це справжня проба сил для українського актора, що цілий тиждень включений у заробіткову працю. Проби й виступи відривають у нього скупий вільний час. Але любов до сцени глибоко закорінена в його душі і каже забути за всі перешкоди. І тому тепер, коли по різних спробах врешті постав постійний український театр, Марія Лисяк відродила в ньому образ безсмертної нашої „інженю“ — Наталки. Цим допомогла розбудувати це діло у першій, себто найтруднішій виставі цього театру, а опісля у дальших.

М. Л-а

Доля одного оповідання

Оповідання „Людина“ займає в творчості Кобилянської виїняткове місце. З одного боку це останній твір писаний німецькою мовою, а з другого боку — це ворота, якими письменниця увійшла в українську літературу. Сюжет оповідання „Людина“, що початково звалось „Вона вийшла заміж“, опрацювала Кобилянська скоріше німецькою мовою, а згодом уже дала український варіант. Це був перший повноцінний овоч впливу на Кобилянську двох видатних у той час українських жінок — Софії Окуневської та Наталії Кобринської, впливу, що започаткувався 1881 року і перевів Кобилянську з німецького в український літературний світ.

В часі, коли Кобилянська писала оповідання „Вона вийшла заміж“, чи пак — „Людина“, Кобринська приготувляла до друку великий жіночий літературний альманах, що одержав назву „Перший вінок“. Бажанням Кобринської було, щоб в альманаху взяла участь і Ольга Кобилянська.

Твором, яким Кобилянська мала дебютувати в українській літературі, мало власне бути оповідання „Вона вийшла заміж“. Хоч організаторами „Першого вінка“ були жінки (в першу чергу Кобринська й Ол. Пчілка), та й виключно жінки як автори мали в ньому брати участь, то останню редакцію альманаху мав зробити досвідчений у

За те вдячні їй не тільки численні слухачі її співацьких виступів та публіка Філадельфії, що втішається Театром у П'ятницю. Але зокрема Союз Українок Америки, що зачисляє Марію Лисяк до своєї членок. У 20 Відділі США, під проводом „бабці“ М. Чаковської Марія Лисяк дала неодну пробу свого таланту. Але й нераз уміла посидіти при касі або спекти торта, коли того було потрібно...

А тепер у Марії Лисяк ще одне лиш велике театральне бажання. Після більш як тридцяти років праці в театрі — хоч один раз виступити ще у Львівському вільному театрі — хай у ролі старухи, хай і найменшій ролі, але ще раз стати на дошках рідного — львівського театру...

Л. Бура

літературних справах Іван Франко. І от Франко висунув певні застереження відносно незнаного тоді ще на українському літературному овиді Ольги Кобилянської. Він радив вилучити „Вона вийшла заміж“ із матеріалу, що мав бути поміщений в альманаху. Як фаховий літературознавець, Франко вказав на недостачі твору. З волею Франка. Кобринська мусіла погодитися. Крок Франка був дуже ризикований. Він міг раз на все погасити у Кобилянської запал до літератури, міг перебити їй зовсім крила, що приготувались до лету. На щастя, так не сталося. Невдачу прийняла Кобилянська зрівноважено і не зразилася нею.

Після цієї невдачі письменниця переробила дещо оповідання і під назвою „Людина“ послала до львівського журналу „Правда“, але й „Правда“ не дала своєї згоди видрукувати оповідання. Стрінувшись з другою відмовою, Кобилянська відложила на деякий час „Людину“. Зрештою письменниця почала тоді писати новий твір, що в пізній редакції одержав назву „Царівна“. За „Людину“ взялася знову аж 1891 р., то значить по 5-ох роках від часу її першого оформлення. Довелось ще раз переробляти оповідання. В цій новій формі Кобилянська післала його до редакції іншого львівського журналу, до „Зорі“. В супроводному листі писала, що це перша

З позинів Відділів

Квартет 47 Відділу

СУА

Що наш Відділ — співучий, про це всі вже знають в Рочестері. Що наша диригентка п-ні Орися Костинюк вміє „вичарувати“ з нашого хору яку хочете програму — це також відоме. Але недавно тому вдалось їй діло, що перевершило наші власні сподівання.

Опрацьовуючи програму Свята в честь Лесі Українки, патронки Відділу, п-ні Костинюк задумала підготувати жіночий квартет для виконання деяких точок. Знаючи своїх співачок вона підбрала обдарованих добрим слухом з голосами подібної тонації і сили. Хоч нелегко було відбувати проби, то все ж таки вдалось задум здійснити. І виступ квартету у програмі свята перевершив усі сподівання. Надзвичайно гарно підбрані строї і гарні голоси пань дали досконалий образ на сцені.

Вже після першого виступу виявилось, що квартет є вартісною музичною одиницею. Це заохотило нашу диригентку далі з ним працювати й вести його до нових успіхів. За час свого відносно короткого існування квартет виступав уже на кількох академіях у Рочестері і на святі в честь Лесі Українки в Сиракузах.

Квартет постійно працює над збільшенням свого репертуару. П-ні О. Костинюк, яка стільки старань уложила не тільки в оснування нашого Відділу, але й його музичну культуру, і тепер вивчає з ним нові пісні, щоб він міг літи назустріч запрошенням на виступ

її праця, що в ній багато, а особливо мовних, недотягнень. На цього листа редакція „Зорі“ відповіла щойно в грудні 1892 р. Відповідь давав Василь Лукич. „Зоря“ засадничо годилася на видання твору, але вимагала від авторки певних змін. Після довгих — компромісових з боку авторки — переговорів, „Зоря“ дала на видання „Людини“ остаточну згоду. Твір побачив світ при кінці 1894 р., отже 8 літ після написання й після 4-х перерібок.

НАШЕ ЖИТТЯ -- ЛЮТИЙ, 1964

Квартет 47 Відділу СУА ім. Лесі Українки у Рочестері:
Зліва доправа: Стефа Павлович, Параня Якимшин-Міллер, Стефа Джус, Іванна Мартинець.

Quartet of 47 UNWLA Branch in Rochester, N. Y.

від місцевих і замісцевих товариств.

Членками Квартету є — пп. Параня Якимшин-Міллер, Іванна Мартинець, Стефанія Павлович і Стефанія Джус. Усі вони є членками 47 Відділу СУА. Прийняли назву „Квартету 47 Відділу СУА ім. Лесі Українки“.

Анна Капітан

У ЮВІЛЕЙНОМУ РОЦІ

Вже довгий час переглядаю „Наше Життя“ у своїх товаришок. Мені журнал надзвичайно подобався. Вважаю

журнал за найкращий у вільному світі через його різноманітність, цікаві описи, вказівки тощо. Тому бажаю бути сталою передплатницею Нашого Життя, висилаю передплату й прошу присилати мені журнал.

Надія Дорошак, Міннеаполіс

Пригадуємо заклик п-ні О. Грабовенської в попередньому числі журналу п. н. „Наш ювілейний дарунок“. Із повищого листа видно, що кожна читачка може зацікавити журналом свою сусідку, приятельку чи своячку. Спробуйте цього у своєму оточенні!

Ред.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

ЛОС АНДЖЕЛЕС, КАЛІФ.

Із сумом ділимося вісткою з усім членством СУА, що 28. листопада 1963 р. невідомою смертю забрала з наших рядів нашу членку бл. п. **Софію Шкрабу**. Покійна народилася 1904 р. у с.

Бл. п. Софія Шкраба

The late Sophia Shkraba, member of 55 UNWLA Branch in Los Angeles, Calif.

Ператин, пов. Радехів, Зах. Україна. До Америки приїхала в 1913 р. Довгий час перебувала в Шикаго, де займала пост секретарки і голови „Запомогового Т-ва Укр. Жінок“. Від 1948 р. перебувала в Лос Анджелесі, де від заснування нашого Відділу була активною і вірною членкою. Була також членкою Укр. Культ. Осередку, Укр. Роб. Союзу і Марійської Дружини при укр. кат. церкві. У всіх починах тих організацій бл. п. Софія Шкраба приймала живу участь. Її втрату болісно відчуває наш Відділ і вся українська громада у нашому місті.

Залишила в глибокому смутку чоловіка. Покійну поховано на цвинтарі св. Хреста в Лос Анджелесі. Вічна Їй Пам'ять!

Ольга Пайда, секр.

ДІТРОЙТ, МИШ.

Із жалем ділимося сумною вісткою з членством СУА, що дня 6. січня ц. р. відійшла у вічність у віці 69 літ, довголітня та активна членка нашого Відділу бл. п. **Василина Козачок**. Покійна походила з с. Молодів, пов. Товмач, до Америки приїхала у 1914 р. і в тому ж році одружилась. Із чоловіком Іваном Козачком прожили разом 49 літ.

Відійшла членка-громадянка з великим почуттям обов'язку. Вона глибоко розуміла українську справу і все і всюди радо помагала. Обдарована талантом писання писанок вона все служила громаді цим своїм умінням. Також

У ювілейному змагу

Наші пресові референтки і читачки справді включились у ювілейний змаг за Наше Життя. Все нові зголошення ново-приєднаних передплатниць надходять!

Нагороди за приєднання передплатниць одержали — п-ні Іванна Осідач із Філадельфії, п-ні Емілія Панасюк із Трентону і п-ні Ярослава Салик із Нью-Йорку. Всі вони призначили виграну нагороду на передплату для „бабусі“.

Приєднали нових передплатниць в останньому часі:

Олена Борах, Майнерсвіл	1	Лідія Колодчин, Воррен (76 В.)	1
Надія Бігун, Меплвуд	1	Ярослава Кукіль, Гартфорд	3
О. Ганушевська, Рочестер (47 В.)	1	Марія Левицька, Томс Ривер	1
Ярослава Герман, Кліфтон	1	Олена Лиско, Бронкс	1
Осипа Грабовенська, Філад. (43 В.)	1	Іванна Осідач, Філадельфія (43 В.)	2
Емілія Дем'янчук, Філадельфія	1	Анна Пекельна, Торонто	1
Неоніля Дмитрук, Едмонтон	1	Ярослава Салик, Нью-Йорк (64 В.)	2
Ольга Дусановська, Гемилтон	1	Олена Усенко, Мюнхен	1
Д-р Євгена Єржківська, Сиракузи	5	Р. Федорів, Рошинд	1
Стефанія Заплітна, Дітройт (26 В.)	1	Ірина Щербя, Вилмінгтон (54 В.)	1

АДМІНІСТРАЦІЯ НАШОГО ЖИТТЯ

Замість квітів

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу незабутньої матері п-ні Софії Онуфрик складаємо 5 дол. на фонд „Мати й Дитина“.

Марія й Іван Крамарчуки, Рочестер

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Галини з Витвицьких Волянської складають 10 дол. на фонд „Мати й Дитина“

Зиновій і Доля Савицькі, Ютика

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Катерини Маланюк жертвують 10 дол. на пресовий фонд Нашого Життя та складають вираз щирого співчуття її дочці п-ні Софії Онуфрик і внукові.

Володимир Маланюк із родиною Софія Волошин родом Маланюк

ЗАМІСТЬ КВІТІВ у другу болісну річницю смерті моєї найдорожчої матері Емілії з Косаків Кічоровської складаю 5 дол. на фонд „Мати й Дитина“, а 5 дол. на пресовий фонд Нашого Життя.

Марія Татарська з родиною

НАШЕ СПІВЧУТТЯ

Нашій членці п-ні Тамарі Крижанівській та її доні Марії висловлюємо щире співчуття з приводу смерті чоловіка й батька бл. п. Миколи Крижанівського, директора українського театру.

33 Відділ СУА ім. Лесі Українки у Клівленді

Марія Ясінська
голова 23 Від. СУА

Рідні покійних членок та 23 і 55 Відділові СУА висловлює щире співчуття

ЕКЗЕКУТИВА СУА

Голод в Україні

1964 рік є для багатой в природному відношенні України знову роком голоду.

Від часу постанови УРСР голодова катастрофа навіщає Україну вже четвертий раз: 1921 р., 1933, 1945, 1963, себто приблизно кожних 10 або 12 років маємо на багатій урожайній українській землі, в країні, що називалася „спихліром Європи“, голод, що косить мільйони людей.

Першою жертвою голодових акцій і катастроф падають діти. Материнська любов виявляється зі стихійною силою у змаганні за охорону народженої істоти, тому й терпіння жінки-матері у випадках природної смерті, чи насильного нищення життя дитини порівняльно сильніше, глибше і гостріше від терпіння іншої людини. Тому й охорона прав жінки й дитини існує всюди в культурному світі, тому ми маємо право боліти й бити на тривогу з приводу нової загрози, яка наближається до України, забере життя в тисяч немовлят і принесе нове море терпіння української матері.

Вину за голод поносить, згідно зі сов. пресою, неврожай на Україні та „шкідники сов. майна“, які... „крадуть хліб і годують ним худобу“. Над ними відбуваються суди й їх розстрілюють. Не знаємо, наскільки світ свідомий є того, хто винен у голоді України. Можливо, що навіть деякі з тих, що вмирали з голоду, вмирали з переконанням, що винниками були в 1921 році петлюрівці й „капіталісти“, в 1933 році „буржуазні націоналісти“, в 1945 р. Сталін, а в 1963 р. — неврожай та „спекулянти й розкрадачі майна“. Разом із вістями про неврожай в Україні, раціонування хліба, гостру нестачу харчів, черги

перед крамницями за чорним гливким хлібом — довідуємося з преси, що Куба одержить 1964 р. допомогу від ССРСР в харчах, одягах і будівельних матеріалах. Можемо бути певні, що одержать цю допомогу теж усі ті держави й народи, де Москва підтримує внутрішні конфлікти, домашні війни й революції, хаотизуванням життя „наближає час світової комуністичної революції“, щоб потім і в інших народів відбирати останній шматок хліба, нищити їх фізично, морально й економічно так, як нищить тепер поневолені нею народи східної Європи, а в першу чергу Україну.

Вже сама постійність голодових хвиль в Україні говорить про організованість загальної голодової ситуації з метою послаблювати біологічну субстанцію українського народу, зломити його спротив проти русифікації й економічної експлуатації. Провал колгоспної системи, частини неприродної комуністичної економіки є теж не без впливу на постійній неврожай та нестачі найпримітивніших речей щоденного вжитку.

Міжнародні жіночі організації виявляють постійно своє гуманне ставлення до людини й народів у хвилинах природних та історичних катастроф. Тому звертаємося і тепер до міжнародного жіночого світу за допомогою. Не просимо матеріальної допомоги. Українська спільнота поза Україною посилає сама мільйони грошей у пакунках до „квітучої УРСР“. Просимо моральної підтримки в хвилині національної трагедії. Просимо висловити опінію про факт, що уряд Москви нищить знову покоління нашого народу лиш для

того, щоб опанувати цілком її багату землю.

Опінія міжнародного світу вможливить наші й загальні допомогіві акції голодуючим, а тим самим урятує від голодової смерті тисячі дітей, жінок і чоловіків.

Управа СФУЖО

ПОРАДНІ НАРОДНОГО МИСТЕЦТВА

Референтура народного мистецтва СФУЖО скликала засідання Комісії на день 6. жовтня 1963 у Саскатуні. З-поміж обговорених там справ на перше місце вибивається — Порадні Народного Мистецтва.

Як знаємо, народне мистецтво — це одна з головних ділянок заінтересування наших жіночих організацій. Воно проходить різними руслами, як у щоденному нашому побуті, так і в нашій репрезентації перед чужинецьким світом. При цьому трапляються недоліки через незнання й замалу підготову в тій галузі.

Комісія Нар. Мистецтва вважає, що Порадні могли б зарадити цьому. Маємо багато знавців народного мистецтва та окремих його ділянок. Коли б жіночі організації притягнули їх у різних осередках на пост референток або дорадників, тоді сама клітина організації та її членки мали б відповідне спрямування. Наприклад при влаштуванні курсів вишивання чи кераміки, показах писання писанок. Також при виставках нар. мистецтва вони могли б визначувати стилеві експонати, при підготові Вишиваних Вечерниць чи дитячого вишиваного вбрання могли б служити порадою. Допомога б теж при пошитті народніх строїв чи церковних прикрас. Улаштування хати в українському стилі також було б для них вдячним завданням.

Європейська Конференція СФУЖО

(Закінчення)

Черговою доповіддю було „Зв'язки складових організацій в Європі“, що її виголосила п-ні інж. Зінаїда Витязь. Виявилось, що зовнішні зв'язки нашого жіноцтва натрапляють на великі перешкоди. Однією з них є упередження до чужинецьких організацій, що все ще панує в країнах нашого поселення. Брак домівок та фінансової підстави є теж перешкодою в такій праці. Та по-мимо того вдалося встановити деякі контакти, що їх наші діячки вмiло використовували.

В дискусії намічено шлях дальших взаємин. Найлегше нав'язати контакт із низовими клітинами жіночих організацій з нагоди свят чи показів нар. мистецтва. Ці взаємини можна дальше розбудовувати в іншій площині. Вони конечні, коли жіночі організації мають виконати свою програму праці.

Цю ділянку насвітлила з іншого боку п-ні Ірина Павликовська. Вона дала огляд зв'язків СФУЖО в історичній перспективі. Виявилось, що контакт із центральними міжнародних жіночих організацій утруднений тому, що вони займаються тепер впорядкуванням статусу жінки в різних державах, на що ми не можемо мати впливу. Але завдяки нашому поселенню в різних

країнах і діловому підході ми досягнули вже статусу заприязнених організацій у Міжнар. Жін. Союзі та Міжнар. Жін. Раді і членство у Світовому Рухові Матерей (М.М.М.). А це дає нам деяку можливість дії на тому терені.

На закінчення делегатки одноголосно прийняли ухвали Конференції та кандидатуру п-ні д-р Валентини Воронпай на містоголову СФУЖО. Увечорі того ж дня Гурток ОУЖ у Нотінгемі влаштував забаву з несподіванками, на якій делегатки знайомились із місцевим громадянством.

Дня 17. листопада відбулась тут Зустріч Делегаток із громадянством Нотінгему й околиці. В програму Зустрічі ввійшли дві доповіді. П-ні О. Бойко-Сулима говорила про „Положення української жінки на Рідних Землях“, п-ні Ірина Павликовська про „Нашу працю в українській спільноті на еміграції“.

У своїй доповіді п-ні О. Бойко-Сулима змалювала героїчну боротьбу української жінки за збереження віри й національності. Схарактеризувала її правне становище, визиск її праці та утруднення вишколу. Для кращого розуміння описане також побутове

тло та як наслідок — зменшення приросту населення в країні.

П-ні І. Павликовська розказала історію постановня СФУЖО, з'ясувала ідейні основи та засяг діяльності Федерації. Головні завдання українського жіноцтва на еміграції — це дія в користь поневоленої жінки в Україні, яка має замкнені уста й стогне під непосильним тягарем щоденного життя. Для цього ми об'єднались у СФУЖО та спільно стараємось це виконати.

На закінчення Зустрічі відбулась академія в честь Ольги Кобилянської з нагоди її роковин. Доповідь п-ні Л. Деремнди дала погляд на життя і творчість письменниці. П-ні О. Марків продеклямувала вірші О. Стефановича й Уляни Кравченко їй присвячені. Уривок із п'єси „У неділю рано зілля копала“ відчитав драм. гурток м. Лестер під керівництвом М. Гринюка. Співак Луців і бандуристи Бабуняка відспівали кілька пісень. Виступ молоді скрипалі Ф. Мудрої і кінецье слово голови п-ні А. Остап'юк закрили свято.

Так закінчено Європейську Конференцію СФУЖО й складових організацій, що своїм змістом та ідеями напевно стане поважним стимулом до дальшого розвитку жіночих організацій.

Дня 18. листопада 1963 р. ОУЖ підготував у Лондоні окрему конференцію для англомовної преси. Протекторат над Конференцією перебрала леді Гескет, голова Англо-Українського Т-ва. Конференція відбулась в Домі СУБ-у.

Підготовою Пресової Конференції зайнялась п-ні мгр. Любов Поврозник. Вона й вітала гостей разом із п-ні Тетяною Найдан, орг. референткою ОУЖ, що заступала неприявну голову ОУЖ. Прибули кореспонденти газет Дейлі Нюз, Дейлі Гералд та кілька членів Англо-Українського Т-ва. Від Союзу Українців Британії був присутній проф. Шаян.

У програму Конференції увійшла доповідь п-ні Ірини Павликовської про український жіночий рух (англ. мовою) та відчитання резюме з доповідей Конференції. Резюме з доповіді „Становище української жінки на рідних землях“ відчитала п-ні О. Бойко-Сулима, а з доповіді „Наші зв'язки в Європі“ в заступстві п-ні З. Витязь — п-ні С. Зелена. Після того присутні кореспонденти ще поставили кілька запитань, на які дістали вичерпні відповіді.

Із Пресової Конференції в Лондоні:

Зліва до права: проф. Шаян, леді Гескет, голова Англо-Українського Т-ва, мгр. Любов Поврозник, організатор Конференції, п-ні Тетяна Найдан, організаційна референтка ОУЖ.

From the Press Conference in London:

Lady Hasketh, President of the Anglo-Ukrainian Society is greeted by officers of Ukrainian Women's Ass'n.

На сторожі здоров'я

Д-р Осип Берест

Як зберегти гарну лінію?

Часто-густо жінки мають великий клопіт із лінією. Хочеться їсти торти, креми, морозиво та інші солодощі, а тут вага і сукні кажуть: стоп! Звичайно, пані в таких випадках примінують голодову діету або приймають ліки на схуднення. Одне й друге дуже шкідливе для здоров'я. Тому хочу подати діету, при допомозі якої можна втратити на вазі впродовж 10 днів — 10 фунтів ваги й відзискати давню струнку лінію. Ось які загальні вказівки до цієї городино-овочевої малокалорійної діети:

1. На 10 днів слід забути про масло, страви з борошна (макарони), картоплю, солодощі. Не солодити кави або чаю.

2. Городину й садовину вживати тільки свіжу (варену чи сиру) — ніколи з пушок.

3. Худе м'ясо кожного роду можна їсти в обмеженій мірі, найрадше варене.

4. Товщ уживати тільки в формі мінеральної олії, головню до салаток.

5. Молока вживати тільки збираного.

6. Коли збудиться відчуття голоду, тоді з'їсти свіжий овоч (яблуко, помаранчу) або випити склянку соку з помідорів.

7. В часі примінення вище поданої діети не вживати алкоголю в ніякій формі — пива, горілки чи вина.

Розподіл діети (не опускати днів):

I.

- снідання: пів грейпфрута
тонка грінка пшеничного товсту
чорна кава (без цукру)
- 2-ге снідання: склянка соку з помідорів
- обід: кусник худого баранини
зелена салатка з цитриною

тонка грінка пшеничного товсту
склянка пісного молока

- підвечірок: як 2-ге снідання
- вечеря: кусник худого м'яса (вареного)
 $\frac{1}{2}$ горнятка фасольки
 $\frac{1}{2}$ горнятка кабачків
склянка пісного молока
1 яблуко

II.

- снідання: як першого дня
- 2-ге снідання: склянка пісного молока або маслянки
- обід: яйце, м'яко зварене
грінка пшеничного товсту,
 $\frac{1}{2}$ горнятка броколі
склянка пісного молока
- підвечірок: як першого дня
- вечеря: кусень вареної риби
салатка з моркви
 $\frac{1}{2}$ горнятка зеленого горошку
горнятко соку з грейпфруту

III.

- снідання: м'яко зварене яйце
грінка пшеничного товсту
чорна кава
- 2-ге снідання: як першого дня
- обід: січеник із худого м'яса, смажений на олії
салатка з городини (салера, морква)
склянка пісного молока
- підвечірок: як першого дня
- вечеря: кусень худого м'яса (може бути печене без товшу, 'стейк')
 $\frac{1}{2}$ малого каляфіора
1 печена картопля
1 помаранча
склянка пісного молока

IV.

- снідання: м'яко зварене яйце
грінка товсту
чорна кава
- 2-ге снідання: як другого дня
- обід: свіжа овочева салатка
2 ложки білого сира
грінка товсту
склянка збираного молока

- підвечірок: як першого дня
- вечеря: кусень вареної риби
 $\frac{1}{2}$ горнятка шпінату
 $\frac{1}{2}$ горнятка капусти
склянка пісного молока
1 помаранча

V.

- снідання: пів грейпфрута
грінка товсту
2 кусні бейкону
чорна кава
- 2-ге снідання: як першого дня
- обід: січеник як третього дня
салатка з помідорів
склянка пісного молока
- підвечірок: як першого дня
- вечеря: варена печінка
 $\frac{1}{2}$ горнятка варених помідорів
 $\frac{1}{2}$ горнятка варених шпарагів
пів грейпфрута або 1 яблуко

Стравоспис цих п'яти днів можна знов повторити. Після 10 днів успіх запевнений, а жінка зробить усе, щоб подобатись. Діета ця не подана на те, щоб нею постійно послуговуватись. По якомусь часі, коли б підносила вага, її можна знов повторити.

КУПІЛЬ

Купіль належить до підставних пігієвничних і косметичних заходів. Маємо на думці не купіль для очищення шкіри (для того вистачить душі), але купіль для скріплення нервової системи, правильного обігу крові, для відпруження і скріплення мускулів.

Якщо не можемо дозволити собі на купіль рано і ввечері, то краще брати ввечері перед спочинком. Перших кілька хвилин лежимо спокійно у ванні, щоб обіг крові пристосувався до температури води. Намильуємо щедро добрим милом губку, чи платок і вмасовуємо в ціле тіло, а тоді щіткою потираємо ціле тіло, почавши від карку, а закінчивши на пальцях ніг. Повторяємо довгими рухами, аж шкіра перекривавиться. Випускаємо воду з ванни й поволі наповнюємо її холодною водою. При цьому волохатою рукавицею потираємо ціле тіло, подібно, як попередньо щіткою. Накінець беремо холодний душ приємної температури. Хто може дозволити собі на масаж по купелі — це є побажано. В кожному разі натовщення по такій купелі є конечне. Мило і вода забирає природний охоронний товщ. Шкіра не тільки тратить полиск і еластичність, але на цьому терплять також і вну-

Користаймо з досвіду

Приймаємо гостей

Нам удалося приєднати в ряди наших кулінарних співробітниць нову цінну силу. Пані Леонія Федак, орг. референтка Окр. Ради у Філадельфії, погодилась поділитися з читачками своїм умінням. Свій кулінарний досвід придбала ще в краю у власному господарстві та в домі своїх батьків. Отже приписи її відзеркалюють справжнє вміння української господині, як його традиційно в нас плекали.

Свої приписи п-ні Федак доповнює точними вказівками, щоб і початкуюча господиня могла з них користатися.

Стравоспис:

Овочева салатка
Завивані битки
Салата з фасольки
Морозиво, кава або чай
Мигдальний торт

Овочева салатка

Потрібно:

1 пушка бросквинь
2—4 великі грушки
1 коробка полуниць
1 пушка ананасу
1 грейпфрут (на 3 особи)
1 помаранча (на 2 особи)
1 ложечка цукру на особу

Почистити полуницю, грушки й помаранчі та покроїти. Рівнож овочі з пушок покроїти в кусники. Грейпфрут розрізати впоперек і вижолобити. Коли все покраяне, посипати цукром, вимішати і полляти 2-ма чарками овочевої горілки (помаранчівка або цитринівка). Поставити до холодильника.

Заввага: Цю салатку подаємо в чарках до шампана або в половинках грейпфруту, на підставках (уважати, щоб не продіравити шкірки грейпфруту!) Для при-

трішні органи, зокрема нирки. Натовщення перед і чо купелі олійками було знане в старинних часах, зокрема було популяризоване у греків, де культура тіла дійшла до кульмінаційного розвитку.

Євгенія Янківська

краси перев'язати ці половинки стрічками, немов кошачок.

Завивані битки

Потрібно:

телятина (стільки битків, скільки осіб)
2 ложки масла
3 ложки тертого хрому
1 твердо зварене яйце
квашені огірки
2—3 ложки товщу (олії)
1 склянка сметани
1 ложечка борошна (муки)

Помити й посолити м'ясо. Розбити битки, вважаючи, щоб не продіравити їх, бо йнакше начинка буде витікати. Окремо втерти хрін із маслом, посолити, та зварити яйце. Тепер мастити кожен биток хроном, по середині покласти 8-му частину вареного яйця і пасок з огірка. Звинутися це і зав'язати білою ниткою або заціпити зубочисткою. (Перед поданням зняти нитку).

Покласти ці завиванці на гарячий товщ (оливу), щоб зарум'янились з усіх боків. Коли легко зарум'яняться, підлити водою і прикрити покришкою. Повинні так душитися одну годину. При яловичині (воловому м'ясі) потрібно довше.

Розколотити борошно в сметані. Коли завиванці вже м'які, тоді підляти їх сметану й дати раз закипіти. Коли б підлива була за квасна, додати дрібку цукру.

Подавати з м'ятою картоплею, бурячками або салаткою зі шпарагівки.

Салатка з фасольки

Потрібно:

1 пушка фасольки (жовта шпарагівка)
1 маринований огірок
1 цибуля
кілька маринованих грибків
2 ложки оливи
сіль, цукор, цитриновий сок до смаку

Покроїти дрібно фасольку й огірочок. Посікти цибулю і гриби.

Вимішати з оливою і додати до смаку соли, цукру і соку з цитрини. Дати до холодильника. Можна посипати також зеленіною, себто січеною петрушкою, або кропсом.

Мигдальний торт

Потрібно:

1 ф масла
3 яйця
1 ф цукру (хто любить менше солодке, то трохи менше)
1 ф борошна
1 порошок Еткера
1 ф мигдалю

Масло втерти з яйцями, потім додати цукор і дальше терти, аж маса буде пухка. До того додати спарений, обібраний і змелений мигдаль та борошно. Легко замісити тісто і поділити на 4 частини. Виробити з нього коржі і виложити на вимашені великі тортівниці (10 інчів). Дати до вигрітої печі на 350 ст. і пекти 20 хвилин, щоб легко зрум'янились. Перекладати щойно на другий день. Перед накладанням маси скропити коржі водою з цукром, щоб відійшли.

Начинка, потрібно на крем:

4 жовтка
4 ложки цукру-мучки
1 повна ложка борошна (муки)
½ склянки сметани або молока
½ палочки ванілії
3—4 ложки міцної кави

Жовтка втерти з цукром-мучкою. На кінці вимішати з борошном. Окремо заварити молоко або сметанку з ванілією. Залляти тим жовтка і мішати в посудині над кип'ячою водою, аж маса згусне. Тоді зняти з плити і додати міцної кави. Перекладати можна ще теплим.

Скляця, потрібно:

півтора горнятка цукру-мучки
кілька ложок міцної кави
2 унції масла

Розпустити цукор-мучку кавою, додаючи її потрохи і втирати аж буде густава маса. Коли цукор уже втертий, додати розтопленого масла (не гарячого), вимішати й зараз покрити цим торт.

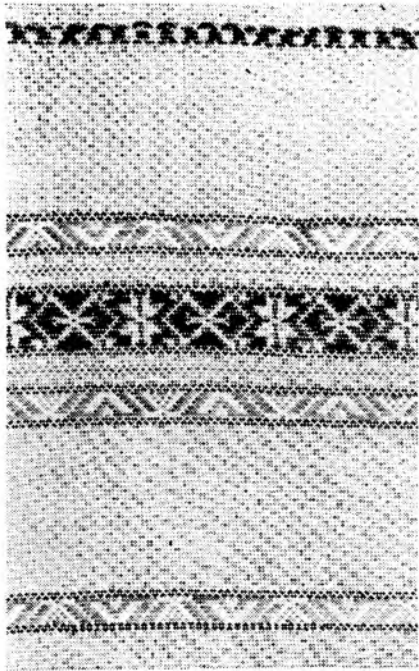
Заввага: Торт покриваємо скляцею в такий спосіб, що наливаємо її зверху так, щоб покрила торт свобідно сама. Боки вирівнюємо ножем.

Леонія Федак

Українська ВИШИВКА

Вишиваймо

Недавня анкета нашого журналу виявила, що читачки бажають собі опису українських швів. Деякі з них не мали нагоди навчитись того в школі, а не все є можливість доповнити це

Завіски з сітки, вишиті „затягуванням“
Curtains, embroidered with weaving
stitch

знання на курсі вишивання. Тому подаємо короткий опис найважливіших українських швів, що допоможуть пізнати їх. А щоб відразу вдалось їх застосувати, подаватимемо відповідний проект.

ЗАНИЗУВАННЯ

Занизування або затягування (звуть його також перетиканням або перево-

Взори, вишиті „затягуванням“

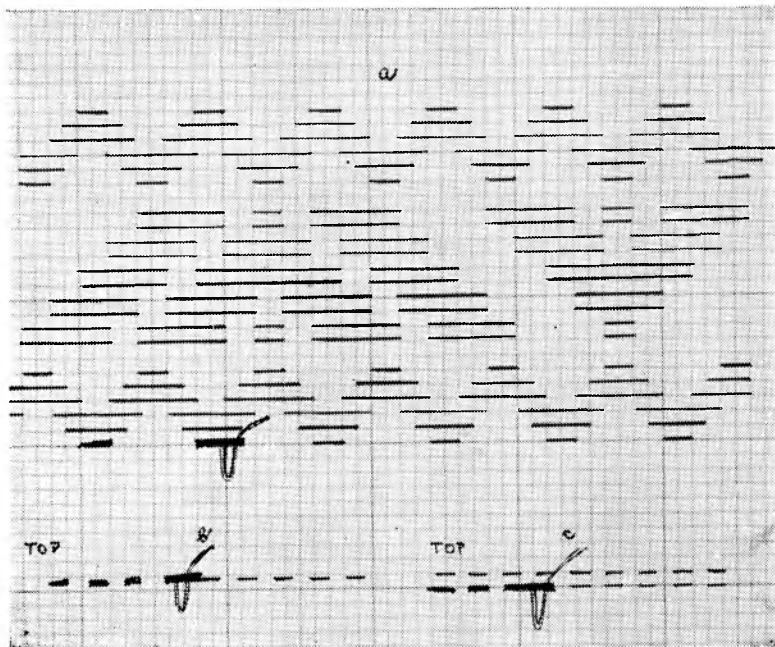
ліканням) — це один із найстарших швів. Він ніби наслідує ткания.

Для ткання й вишивання тим способом уживають майже виключно червоних ниток. Тут і там є всунений чорний або синій ряд, але лиш однією вузькою смужкою, бо при цьому способі вишивання поширити його не можна.

Техніка вишивання зветься „поперед голки“. Це значить, що закріпив-

рину. Потім повторити це ще раз на одну нитку нижче (гл. середущий мотив узору). Для більшої виразистости нераз поодинокі лінії wzору складаються і з трьох стібків.

Треба зазначити, що в українській вишивці основою кожного стібка є три нитки, т. зв. чисниця. Отже лінії занизування є звичайно оперті на трьох нитках (чисниці), коли йдуть верхом полотна й коли ховаються під слід. Але трапляються й обчислення на дві нитки, як на цьому рисунку.

Шов „затягування“ (переволікання)

a) Sample design of the weaving stitch, b) fasten thread at the right side of your material, and working toward the left, pick up and skip two or four threads of the material until you reach the other end, c) turn the cloth upside down. The needle is once more on the right hand side.

ши початок нитки петлею, застромлюємо голку в дірку знизу й ведемо нитку зправа наліво, перестрибуючи стібком шість ниток. Тоді голка знову застромлюється в дірку й протягається крізь дві нитки під сподом полотна. Знов виходить на верх на кілька ниток і ховається під слід. (Гл. рисунок).

Вишиваючи цим швом треба протягнути ниткою взір на всю його ши-

Затягуванням (перетиканням) вишивають на Поліссі і в півн. Київщині. Прикрашують цим швом полицки (вставки) сорочок і попередниці.

У сучасному вжитку затягування (перетикання) можна широко приміняти. Ми подали проект обрядової скатерки (гл. Н. Ж. 1963, ч. 10) таким способом виконаної. Також годиться цей шов до завісок із сітки (гл. Н. Ж.

Порадник нар. мистецтва

ЗАВІСКИ З БУЧАЦЬКИМ УЗОРОМ

У Вашій анкеті 1963 за вересень поданий взір, що його хочу використати на завісках. Я його випробувала на серветці, він дуже ефективно виглядає. Цей взір можуть вишивати бабусі, бо не треба числити ниток. Вистачить олівцем накреслити кільця потрібної величини та відповідно їх угрупувати.

Тільки прошу поінформувати мене, чи я дійсно правильно відшила взір і розкрасила його. Колісця я виконала згідно з рисунком так як виконується дірки. Це значить — виходячи з одного осередку, обмігувала край кругом аж кільце замкнулось. Промінчики між колісцятками я виконала ланцюшком, а поперечні лінії, що розділюють взір — „сосонкою“ і „хрестиками“. Чи правильних швів я вживала? Але не знаю, чи шити двома красками, чи однією. Свою прібку я виконала помідоровою ч. 900.

Софія Барабаш

Бучацький взір „калінка“ справді годиться для завісок, якщо виконати його в тій величині, що подано на рисунку. В дійсності цей взір походить із вставки жіночої сорочки й там вишивається значно дрібніше. Але для завіски, що її оглядаємо з віддалі, треба вжити більш виразистих ліній.

Опис швів Ви подали правильно. Щодо кольорів, то в оригіналі він є шитий у трьох красках. Колісця й лінії виконані вишневою, а лиш невелике доповнення (хрестики по середині поперечних ліній, „павучки“ поміж колісцятками) зеленою й золотисто-жовтою.

Ред.

Як водиться?

ІМЕННИ ЧИ УРОДИНИ?

Що ми повинні святкувати, коли хочемо триматись нашої традиції — іменини чи уродини? Оксана Б.

За давнім нашим звичаєм відзначувались у нас іменини. Та це лучилося з днем народження тому, що дітям давали наймення таких святих, що

1963, ч. 1). Поруч подаємо іншу розв'язку завісок. Добре виглядають декоративні рушники, прикрашені таким узором.

припадали близько дати народження. Отже іменинник у тому ж часі також закінчував новий рік свого віку. Воно вигідне ще й тим, що день іменини загально відомий або можна його знайти в календарі. Тоді коли день народження треба спеціально пам'ятати.

У новішому часі, коли наймення давали за вільним вибором або родинні, що не припадали з часом народження, святкували день народження в тісному родинному крузі. А в ширшому крузі свояків і приятелів все ж має свій чар день іменини. Зберігаймо його й надалі у своїх звичаях!

Тітка Христина

Городничий порадник

АФРИКАНСЬКА ФІЯЛКА

Що маю робити з африканською фіялкою, що відцвіла? Чи треба перестати підливати і як довго?

Читачка з Каліфорнії

По відквітненні також мусимо підливати, інакше згине. Однак вважайте, щоб ніодна краплина води не впала на листок або серце рослини. Пересажені у новий вазон зацвітуть шойно тоді, коли коріння доторкнеться його стін. Африканська фіялка любить ясне місце, однак не зносить прямого соняшного проміння.

Р. Коцик

МИЄМО ГОРШКИ

Так немов бачу, що кожна скривиться, прочитавши цей наголовок. Навіщо це? І так надокучили нам ті горшки у щоденній праці. Чи варто про це писати?

На те й хочу порушити цю тему, щоб вона стала менш дошкульна. Бо й до миття горшків треба вмло забиратись. А тоді облеглимо собі це зайняття так, що його не відчуватимемо.

При щоденному митті посуду користуємось рідким милом, порошком і сталевими квачиками. Це допомагає позбутись пригорілих чи припалених частин, плям і осаду. Але як воно з більш ушкодженими частинами? Або при чищенні обкуреної посуду?

В такому випадку найкраще допоможе аммоній. Це є виріб з амоняку для миття посуду. Спосіб ужиття написаний на опакуванні. Точніше кажучи — горщик слід виповнити ганчіркою, що насякла аммонією. Потім

всунути його у плястикову торбу й щільно зав'язати. Аммонія діє не тільки своєю кислотою, але й випаром. А його плястикову торбу збереже.

В такий спосіб можна також вичистити всі складові частини печі. Та й саму піч можна прочистити аммонією. Наперед позатикати всі шпари мокрими шматками, а потім простелити в печі старий волохатий рушник, наповнений аммонією. Піч замкнути щільно на ніч, а вранці обмити розчином води з оцтом. (На літру теплої води чверть горнятка оцту).

Треба пам'ятати, що аммонія отруйна речовина й її слід ховати в безпечному місці, далеко від засягу дітей.

Тітка Марійка

ІЗ ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

В справі посередництва подружжя

Пані Олена Тишовницька в своїй статті п. н. „Посередництво подруж“ в 10. числі „Нашого Життя“ видвинула дуже актуальну і життєву потребу серед нашої спільноти. Дуже часто молоді люди приїжджають до чужого міста і, не маючи знайомих серед своїх, пристають із чужинцями й нерідко потім із ними одружуються. Для таких людей посередництво наших жіночих організацій у нав'язуванні відповідних і вартісних знайомих матиме велику, часом неоцінену вартість. Охоронить їх не тільки від винародовлення, але й від гірких розчарувань та прикрих досвідів у пізнішому житті...

Тому ця справа заслуговує, щоб її якнайшвидше перевести в життя.

Наталія Мамчин

Вінніпег

КРЕМИ

ЄВГЕНІ ЯНКІВСЬКОЇ:

Крем Еліксір проти змершок \$3.50

Підклад під пудер Еліксір (молочко)

\$1.95

Крім вітамінний

\$1.85

На порто й забезпечення додати по 20 ц. від штуки.

Представництво в ЗДА:

BAZAAR

823 N. Franklin St.

Philadelphia 23, Pa.

Із життя наших Централь

МІЖОРГАНІЗАЦІЙНИЙ ЖІНОЧИЙ КОМІТЕТ АРГЕНТИНИ

У цьому Комітеті згуртувались представниці трьох жіночих організацій — Союзу Українок Аргентини, Жін. Секції „Просвіти“ і Жін. Секції „Відродження“. Недавно тому Міжорг. Жін. Комітет став членом Організації Охорони Біженців. Ця організація оснувала захист для старих в околиці Буенос Айресу. В захисті, що обчислений на сотню людей, живе 18 українців і з ними Міжорг. Жіночий Комітет Аргентини вдержує постійний контакт.

КОМІТЕТ УКРАЇНОК КАНАДИ В ТОРОНТО

У недавно влаштованому Тижні Української Культури жіноцтво взяло на себе влаштування виставок — образотворчого і народнього мистецтва, а також книжки й преси. Це була велика відповідальність і багато праці та з неї Комітет Українок Канади, з п-ні інж. Леонідою Вертипорох на чолі, з честю вив'язався.

Виставка картина мала ясну й простору залу, в якій показали свої твори всі українські мистці Канади, а також деякі з-поза неї. Народне мистецтво складалося виключно з музейних експонатів. П-ні Марія Велигорська з помічницями угрупували їх якнайкраще. Найменше докладним був відділ преси й книжки, що не дав перегляду всіх видань.

Комітет Українок Канади заходами п-ні Проців подбав також про прийняття гостей чаєм, кавою й печивом. Виставка тривала цілий тиждень, отже складові організації поділились джурами та допомогли допильнувати це діло.

Приклад Комітету Українок Канади показує відповідальну роль жіночих організацій у того роду виступах та заохочує до подібних спроб. **В. З.**

НА ОРГ. ЦІЛІ СФУЖО

Наші складові організації та прихильниці пам'ятають про організаційні потреби СФУЖО. Організація Українок Канади, Відділ у Монреалі, прислав з нагоди 15-ліття СФУЖО 31.15 дол., 22 Відділ СУА в Шикаго з продажі свіглин Марусі Бек \$20.60, Гурток Вишивальниць під проводом п-ні Люби Луцької в Торонто з нагоди

іменин своєї голови 5.00 дол. Дальше зложили пожертви — п-ні Олена Залізняк з нагоди 15-ліття СФУЖО 15.00 дол., членки Фін. Комісії СФУЖО в Торонто 5.00 дол., п-ні Ірина Рудик, Бруклін 5.00 дол. **Щире Спасибі!**

ВКЛАДКИ ДО СФУЖО

Недавно тому наспіла вкладка Об'єднання Жінок Ліги Визволення України за 1963 р. у сумі \$135.50. **Щире Спасибі!**

Кінцеві влати вкладок за 1963 р. зложили — Ліга Українських Католицьких Жінок Канади 125 дол. і Організація Українських Жінок Великобританії за 1962-63 рр. 18 фунтів шт. **Щире Спасибі!**

ЧЛЕНКИ-ПРИХИЛЬНИЦІ

Гурт членок-прихильниць СФУЖО постійно зростає. Свою вкладку вирів-

няли від 1. липня до 31. грудня 1963 р. слідує:

Глп. Іван Александрів, Стефанія Базюк, Анна Марія Баран, Катерина Бартошек, Марія Бігус, Олена Борис, Іванна Бригідер, О. Б. С., О. Висоцька, Марія Величко, Леоніда Вертипорох, Ольга Весоловська, Ярослава Винницька, Анна Ганківська, Люба Гордієва, Ляриса Дончук, Мирослава Дубляниця, Ірина Дувало, Михайлина Думин, Наталія Закидальська, Марія Зварич, Марія Зелена, Надія Івахнюк, Марія Адріяна Кейван, Катерина Кравс, Юлія Маньовська, Наталія Медвицька, Ганна Михайлова, Дозя Михайлюк, Анна Мудик, Дуда Мудрик-Демків, Зіновія Мусійчук, Ірина Негрич, Лідія Носик, Іванна Петрів, Анна Прийма, Софія Проців, Левка Романик, Ірина Рудик, Євгенія Савка, Саломея Самотюк, Євгенія Ситник, Христина Турченко, Ольга Федейко, Володимира Ценко, Дарія Цибульська, Олена Черниш, Ірина Шиманська, Ольга Шкляр, Емілія Шпак-Прибитківська. — **Щире Спасибі!**

Для Енциклопедії Українознавства

Продовжуючи список наших громадських діячок, кооператорок і вчених, що ми їх предложили редакції ЕУ, приступаємо до прізвищ на літеру Ж.

Желябова Ольга, родом Яхненко, дружина Андрія Желябова, революціонера - народника. У 1870-тих роках була активна в київському й одеському гуртку народників, від 1879 проживала на засланні.

Животко Олександра, родом Чернова, дружина Аркадія Животка, педагога й публіциста. Літературний критик і журналіст, проживає в ЗДА.

Житецька Варвара, дружина Павла Житецького, педагога й мовника. Була членом Старої Громади в 1879-тих і 80-тих рр. Разом із Людмилою Драгомановою організувала Т-во денних притулків-шкіл для дітей робітників у Києві.

Жук Анна, родом Неділко, нар. 1882 р., дружина Андрія Жука, кооператора і публіциста. Була членом РМІ і УСРДП, за революційну роботу була ув'язнена у

Києві, з 1909 р. перебувала у Львові, де працювала активно у „Просвіти“. Згодом переїхала до Відня, де увійшла до Управи Укр. Жін. Союзу, в рр. 1922-27 була головою товариства і стала нею знову 1963 р.

Жук Єлисавета, родом Блейвич (1886—1963), дружина мистця Сергія Жука. Активний член української громади у Петербурзі, у 1917 р. основниця й голова Українського Жіночого Кола у Петербурзі, містогорова того ж Товариства в Києві в 1918 р. увійшла до Гол. Управи Об'єднання Українських Жінок, як містогорова й очолювала делегатуру ОУЖ в Авгсбургу з 1945—1959.

Жуковецька Володимира, учителька й гром. діячка в Галичині, дописувала під псевдонімом В. Вільшанецька до Діла, Нової Хати і Жін. Долі. Повість „Іскаріот“.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу д-р Ганни Журко складаю 5 дол. на орг. фонд СФУЖО

Люба Луцька

- Ukrainian Woman -

Forty Years Ago

The name of Olga Basarab is very popular among Ukrainian women. Many branches of women's and youth's organizations have chosen her as their patron. Her life became the subject of a play and poets have dedicated their poems to her. Why so much honor to a woman who was neither an artist nor a social leader?

It was the strength of her character that won Olga Basarab her fame. She was an average Ukrainian girl, born in a middle class family. On completing a good education she entered professional life. Being an Ukrainian patriot, her social work started early, first in youth organizations and later on in charity work. She was married in World War I and very soon her husband was killed. Under this blow she intensified her social work and dedicated herself to care for wounded soldiers. These ties influenced her outlook on political matters. Soon she joined the ranks of a secret Ukrainian Military Organization, which had as its object the freedom of Ukraine.

When arrested, in February 1924, at Lviv she was only a small unimportant element in this organization. Nevertheless she bore herself valiantly and did not disclose any entrusted data or secret information. She died in prison, the night of February 13-14 as a result of the terrible torture administered. The news of her death spread immediately through Ukraine.

From this time on the name of Olga Basarab became a symbol. She was admired for the stability of her convictions and dedication. Although her achievements in social work were important, it was her somber

death which disclosed her value. She did not aspire to leadership nor domination. Her ideal was the perfect fulfillment of even the smallest obligation towards her community.

During the ensuing years many Ukrainian girls followed her example. Among them were brilliant women who assumed important positions in the Ukrainian underground movement. To name only the poetess Olena Teliha, who was killed by Gestapo in Kiev or the writer Ludmyla Starytska - Cherniakhivska

who was murdered by NKVD. Undimmed by time the name of Olga Basarab persisted: the faithfulness of an unknown fighter a perpetual challenge to all.

It happened forty years ago. Ukrainian women in the Free World, ever mindful, celebrate this anniversary in memorial gatherings. And the modest grave of Olga Basarab in Lviv is always cared for and adorned by nameless admirers from the very day of her heroic achievement until now.

Our Plans – Soyuz Public Relations 1964

Anastasia Volker

Evaluation of our Public Relations program at the September Annual meeting of the Board of the UNWL resulted in the following directives:

1 — Heretofore adopted plans and proposals expressed in the resolutions with regard to Public Relations are to be continued and are valid.

2 — New proposals and reaffirmations: In all contacts with the American community we are not only ambassadors of good will, but simply, factually and emphatically inform the public as to who we are, what we are, and what we stand for in the free world.

3 — Authenticity should be the key to all exhibits of folk arts, traditional foods, folk costumes, etc. Seek the experts in your community for help be they members of SUA or not. Do it right or not at all.

4 — Narrators, commentators

speakers on Ukrainian culture, history, folk arts, current political issues, etc., should be well versed and knowledgeable in their field. Shortage of trained people is acute, therefore the proposed pilot project by New York City Chapter 72 to conduct a workshop on public relations training is a welcomed event.

5 — All expositions, displays, contacts with the Federation of Women's Clubs, PTA, International Institute, YWCA, League of Women Voters, Business and Professional women's groups, Church groups, Civic Clubs, Political Clubs, and so on lead to invitations and programs for these groups and further participation. Sift your contacts and if possible choose and pursue those that will be of greatest value to our organization. These contacts will vary from locality to locality. (Our latest in Detroit are the DAR, and the Coalition

Old World Customs Occupy Chapter 37

Having previously decided to explore Old World Customs this year, Chapter 37 began its fall activities in October with a talk on the Ukrainian costume of the Poltava region. Mrs. William

which we will report on separately).

Commentary: As national chairman for the Public Relations Committee it is a monumental task to coordinate a program in your region, or to transform elsewhere what has been developed in Detroit, or cultivated in Chicago. We can only suggest, and you will have to study, observe, and dedicate yourself to the task in your locality. Your Regional Council and Chapter publicity chairman will find it a rewarding experience in following up public contact programs, but a word of advice — go into it with the idea of what you can do for your organization, and not what the organization can do for you. You will then reap gratifying results.

I have observed, and recent visit with the Chicago Regional Council and Chapters confirms this observation, that our "islands of isolation" are vanishing. Our women seem to be crying out of their Ukrainian "ghetto" and want to participate, be a part of, belong to and be accepted into larger American community. It is a good sign for ethnic women are not second rate citizens, and as women in the free world have a mission to fulfill and a contribution to make to their adopted country, America. We must seek an audience to hear, and to be heard yet maintain our identity. If this is the trend and a beginning of a new epoch in our organizational life, then Soyuz is on the road to greater growth and progress than ever . . . our women are accepting the challenge to build one of the strongest women's organizations in the world.

Volker discussed parts of the dress, fabrics and embroidery patterns. She used a doll in a Poltava costume as a study aid. She also described the apparel of her new doll dressed in the costume of the Zurawno region. This doll was a thrilling find for Mrs. Volker because the doll's attire represented the Ukrainian costume worn in her native village.

To familiarize the members with Ukrainian costumes, short talks on folk dress have been scheduled throughout the club year. As one of our long range projects each member plans to dress a doll depicting the apparel worn by her forefathers. In this way the chapter will not only have dolls for display purposes, but will have members who are informed in regional costumes of Ukraine as well.

At the November meeting members and guests took "A Journey to Understanding" with Miss Gloria Fedyk, daughter of Chapter 37's Vice President. Gloria spent ten weeks in Austria under the auspices of the American Field Service Exchange, living with an Austrian family in St. Polten about thirty miles south of Vienna. Attired in an Austrian "dirndl" and wearing the Maria Theresa medal given to her by her hosts as a going-away present, Gloria showed colored slides of her trip and of her adopted family. All who heard her tell of her experiences came away with a broader international outlook.

To prepare for the Old World Market at the Detroit International Institute and the approaching Christmas season, Chapter 37 and guests from Chapter 58 participated in a Traditional Ukrainian Baking Seminar in October. Mrs. John Husak showed the group how to make fruit filled pampushky. After the demonstration, a dessert

Mrs. Paul Hugel, and Mrs. Walter Strokon, president of Chapter 37 packing food baskets for a needy family.

of pampushky and coffee was enjoyed.

The club participated in two areas of the Old World Market this year. For three of the Market days some of the members prepared traditional Ukrainian baked goods and sold them at the Nationality Coffee Shop. There guests and volunteers could sit and enjoy refreshments of many nations. Meanwhile other members helped to sell Ukrainian handicraft in the Ukrainian booth. In keeping with the theme of the market, which was old world crafts, Mrs. William Demray's Needlecraft Committee prepared 100 cross-stitched embroidery kits for sale and demonstrated cross-stitching. The kits contained a pattern, detailed instructions on how to cross-stitch, a felt needle-book with canvas basted on its cover, embroidery thread and a needle. Mrs. William Demray, Mrs. John Nakoneczny, Miss Elaine Keryluk, and Miss Loraine Strokon demonstrated the use of the kit during the four Old World Market days. The successful sale of the kits would seem to indicate that the old world art of decorating clothes and furnishings is enjoying a rebirth. The committee was inspired to prepare a new kit for next year's market.

"Ukrainian Carols," a talk by Mrs. William Demray began the chapter's observance of the Yule Season. While Ukrainian carols

were played softly in the background, Mrs. Demray discussed the historical development of carols, the origin of Ukrainian Christmas carols, and the role they play in our Ukrainian communities' Christmas celebrations.

As Christians everywhere express their love through gifts to those in need, our members knitted four woolen afghans for hospitals. Mrs. Nicholas Stechison, Chairman of the Afghan Committee, Mrs. Walter Strokon, Chapter President, Mrs. Paul Hugel, and Mrs. Violet Kloss presented three of them to the Northville State Hospital's Geriatric Division. The fourth afghan was given to a chapter member, Mrs. Nicholas Nebozenko who has been hospitalized in Detroit for some time. And to the chapter's oldest member, Mrs. Anna Lucky who has been unable to attend most of the meetings, was given a subscription to "Our Life."

Chapter 37 received a Christmas gift from one of its members on December 12th. Miss Olga Shuster invited the members and friends to her new home for a program called "Christmas around the World" given by Miss Laura Clarke. Miss Clarke's program was very unusual. She showed colored slides of tableaux of nationality dolls depicting Christmas customs in their lands. Accompanying each tableaux were slides of Christmas cards and words of carols from the given country. The audience sang the carols as the words appeared on the screen.

Later members and guests helped to pack Christmas baskets for the needy with canned foods and clothing they brought from home. Before Christmas Mrs. Walter Strokon delivered some baskets to a motherless Ukrainian family and one to a lonely mother of one of our deceased members.

Two good talkers . . . not worth one good listener.

Chinese Proverb

LECTURE ON UKRAINE

On December 12, 1963 Mrs. Anastasia Volker, our Public Relations Chairman had a meeting with the Coalition's Women's Group in Detroit, Mich. Her lecture comprised nationality group attitude; and the threatening of Communist infiltration here, because of our complacency. The lecture was well received and vividly discussed. Mrs. Volker was accompanied by Mrs. Valentine Sawchuk D.D.S. from 63 UNWLA Branch.

PAGEANT OF PEACE

At the International Night of the annual Pageant of Peace National Christmas Program in Washington, D. C., the Ukrainians were represented by Miss Martha Procinsky and Darian Diachok. Dressed in native Ukrainian costumes, the couple performed the lively Ukrainian dance, "kolomeyka," and were enthusiastically received by the audience. The program was held at the Lisner Auditorium, Washington, D. C. on December 26.

Miss Martha Procinsky is the daughter of Mr. and Mrs. Walter Procinsky, and Darian Diachok is the son of Mr. and Mrs. Theodosius Diachok. Both mothers are active as officers in the newly organized Branch 78 of the Ukrainian National Women's League of America, Inc.

Nadia O'Shea

REGIONAL HUTSUL COSTUME

for women

Delineation Sketch with
samples of material

Price \$1.00

SMALL COOKBOOK

L. A. Kyjivska: Ukrainian
Borshch, Varenyky and
Other Dishes.

With recipes for soups, appetizers,
meats and desserts.

PRICE \$1.00

Order at UNWLA Headquarters

MEETING WITH REGIONAL COUNCIL

UNWLA Regional Council in Chicago, Ill., invited Mrs. Anastasia Volker, our Vice-President and Public Relations Chairman to their meeting and banquet, held on December 7, 1963. About 40 members were present from all chapters. Mrs. Lydia Balaban, the new Regional Chairman presided. Mrs. Volker spoke about internal-external Public Relations. There was a good discussion and question period. Besides that Mrs. Volker visited the exhibit at the Museum of Science and Industry, which UNWLA Chapter 22 has been in charge of for a number of years.

CHRISTMAS TRADITIONS

Miss Joanna Draginda gave a program of Ukrainian Christmas traditions for Zonta International at the Sheritan Cadillac in Detroit, Mich., which brought fine commentaries. She also performed for the American Academy of folklore in Detroit, Mich., at its annual convention. This is part of the Regional Council Public Relations work where Joanne Draginda is our newly elected cultural director.

UKRAINIAN BEAUTY CONTEST

The Ukrainian-Canadian Weekly "New Pathway," published in Toronto launched a beauty contest in 1963. The 17 contestants were sponsored by Ukrainian organizations. One among them represented The Ukrainian National Women's League of America. She was Miss Yaroslava Slyvka of New York City.

The contest climaxed in a Ball given in honor of these Ukrainian beauties, held on October 12, 1963 in Toronto. Thirteen of the 17 contestants chosen from communities all over Canada, together with one from New York City appeared in their most beautiful form. Halka Horban of Toronto was chosen queen.

НАШЕ ЖИТТЯ — ЛЮТИЙ, 1964

Петро Кізко

МОТОРИЗОВАНІ САНЧАТА

На узгір'я, на узлісся
Вибігли звірята.
— Що за звуки роздалися,
Що за грук, — зайчата
У ведмедиків питають,
А вони: — Та ми не знаєм,
Щось таке гуде, стукоче,
Наче небо власти хоче.
До вовків тоді зайчата:
— Що про цей вам грук чувати?
І вовки не можуть знати,
Навіть лиси хитруваті.
А воно гуде, грюкоче,
Наче небо власти хоче.
Звірі всі перелякались,
На узліссі посідали.
Нишком — дух їм всім запер! —
Дивляться кругом. Усяк завмер.
Коли це як крикне лев
(Аж посилавсь сніг з дерев):
— Та то он малі хлоп'ята

Попід лісом на санчатах!
Підвелися всі звірята,
На лапках стоять зайчата.
Що ж то — диво! — за санчата,
Гул такий, що страх казати!
Розсміялись діти хором
Звірям тим відповідають:
— Це санчата із мотором,
Мо-то-ри-зо-ва-ні

санчата

маєм!

Бо на те ми школи діти,
Щоб могли усе робити!
Ми й таке змайструєм,
Що на сонце помандруєм!
Знов завило, загуло
Й — як нічого не було.

Звірі з радости пішли в танець
Й цьому віршику кінець.

1963.

Ніна Наркевич

КАЗОЧКА ПРО ЯЛИНКУ-КАЛІЧКУ

Мой донечці Галині
присвячую

Н. Н.

В лісі було тихо-тихо. Все спало зимовим сном. Не тільки ведмедики, білочки, зайчики в своїх теплих нірках відпочивали від осінніх турбот, але й дерева в своїх біленьких колушках дримали під місячним світлом. А сьогодні особливо щедро розливав своє світло князь-місяченько: то шурився, то тихенько посміхався до землі та посилав до неї своє срібне проміння. Дрімали берізки, веселі дівчатка. Їхні гілочки, вкриті памороззю, дуже підходили до тоненьких білих розшитих чорними везерунками стовбурчиків. Дрімали поважні дідусі-дуби, дримали тонкокорі тиллясті розложисті клени, дримала найстарша в лісі бабуся-сосна... Тільки серед молоденьких ялиночок та сосонок був якийсь рух, шепіт...

— Сеструню! Сеструню! — схилилась одна ялиночка до другої — чи ти чула, що розповідала бабуся сосна?

— А що таке? — питала друга.

— Так наближається Різдво, то не всім нам випаде зостатись тут у лісі. Кажуть бабуня, люди нас у цей час рубають та забирають до себе. Там прикрашають гарно та становлять у світлицях, а діти граються навколо нас, виводять коло, співають пісеньок... Цікаво то все побачити, але лісу шкода... Бабуня кажуть, що ті ялиночки, яких забирають люди, вже не повертаються до лісу...

— Дарма, а я б хотіла таки попасти до людей на Різдво, — обізвалася третя маленька ялинка, що мала викривлений стовбурчик. Дві другі, що провадили розмову, з призирством глянули на неї:

— Куди тобі, каліці! Хто тебе потребує?

Сумно схилила свою голівку

Підвелися всі звірята...

калічка. Затихли сестри. Знову ліс стояв тихо-тихо, як зачарований. Тільки князь-місяченько поглядав на деревця, та загадково посміхався.

Веселий день привітав ліс. Сонечко посилало своє золоте проміння з блакитного неба. Воно цілувало ялиночки, запалювало веселі кольорові вогниці на їх біленьких, святкових хурах.

В лісі почувся гомін. То приїхали люди купувати ялинки. Серед них ішов доглядач лісу — високий, похмурий, старий чоловік. Покупці підходили до дерев, оглядали, питалися за ціну, платили та бралися рубати ялинки. Натопт був веселий, гамірливий, були поміж дорослими купцями й діти. Коли вже більшість покупців вибрала собі деревця та кожний зайнявся своїм ділом, до доглядача наблизився маленький хлопчик. Він був сам, без дорослих, прийшов із маленькими саночками та невеличким топірцем. Личко в хлопчика було бліденьке, худе, оченята сумні, заклопотані. Несміливо наблизився він до доглядача:

— Пане, чи не знайшлося б у вас для мене маленької ялинки, щоб не була дуже дорога? — запитався хлопець.

— Та йди сам, вибирай! Я ж не знаю, якої тобі треба — непривітно обізвався старий.

Хлопчик як раз зупинився коло балакучих сестричок-ялинок. А й гарні ж вони були! Хлопець показав на одну з них.

— Оця!

— Ну, даси щонайменше 50 грошів, — відповів доглядач.

Личко в хлопчика захмарилося.

— Ні, пане, не зможу її взяти. Не маю досить грошей... — сумно промовив він.

— Ото біда з вами, злидарями! Ну, що мені робити з тобою? Не мої ж це дерева! — Він оглянувся навколо себе, побачив кривобоку та й звернувся до хлопця: — Ось, слухай, сюди... Ця трохи кривенька, але як поставиш у кутку, то не буде дуже помітно. Її можеш забрати за 15 грошів.

Хлопець зрадів.

— Добре, пане, дякую вам дуже! Тепер наша Олеся буде з ялиночкою!

— А що то за Олеся така? —

запитався доглядач і його таке непривітне обличчя засвітилося ласкаво.

— Та то сестра моя, вона бідна хворіє вже другий місяць — відповів хлопчик та й швидко взяв до роботи. Старий хвилину постояв та посміхнувшись сам до себе, пішов знову до покупців.

Серце в кривобокенної ялиночки завмерло. Яке щастя! Вона теж побачить місто, людей...

„Стук, стук, стук!“ дзвонив топірець. Через кілька хвилин ялиночка вже лежала долі. Обережно струшуючи з неї сніг, хлопчик поклав ялинку на саночки та подався з лісу.

Ялинка лише встигла тихенько прошепотіти до сестричок:

— Прощайте, мої любі! Вже не побачимося!

А сестри лише поглядали на калічку із заздрістю:

— Подумаєш, ось наша калічка поїхала перша на свято! — сказала одна, а друга додала:

— Свято! Свято! Ще невідомо, що то в неї за свято буде... Недовго ще розмовляли сестри, бо й до них прийшла черга. Приїхали нові покупці та забрали їх.

А тим часом хлопчик привіз калічку до своєї хати, розв'язав її, зняв із саночок та вніс до кухні. Там його зустріла мама:

— Ну, Васильку, де ж це ти був? Я вже почала всяке думати... Ось Олесі знову гірше, така гаряча лежить...

— Мамо, дивіться, правда, гарненька ялинка? Це ж я для Олесі привіз. Деревце трохи кривеньке, та то вже якось поладимо. Допоможіть мені її прибрати, а тоді поставимо ялинку в куточку коло Олесіного ліжечка. Хай вона тішиться!

— Де ж це ти її дістав, синку? Чи люди тобі дали? А може, борони Боже, самовільно вирубував? Грошей же в тебе не було — клопоталася мати.

— Ні, мамо, то Лавренюкова попросила сніг відкинути від її хати та дала мені 15 грошів. Оце я й купив ялинку, тільки... Вже на прикраси нема в мене грошей. Не знаю, як то воно буде... — сумно закінчив своєю відповідь Василько.

Мати принесла піску в старому ведрі, змочила водою та постави-

ла до нього ялиночку, щоб не в'янула, а сама пішла до роботи. Та то вже два роки, як вмер. Трудно жилося хлопчикові після татової смерті. Так до вечора простояла ялинка в кухні. Василько тихенько сумував, думав, де б ще заробити грошей на прикраси. Ось вже мати повернулася з роботи, стала лагодити вечерю. Олеся все гарячувала та спала в сусідній кімнаті. Хтось застукав у снішні двері. Мати відчинила двері з кухні. На порозі Василько побачив доглядача з лісу.

— То це ти тут живеш? — звернувся він до хлопця. — Насилу я відшукав твою хату. Добрий вечір вам, пані! А де ж та Олеся, що для неї ваш син ялинку купував?

— Та вона в світлиці лежить. Дуже хвора наша дівчинка — відповіла мати.

— Ото ж, я й подумав, ялинку хлопець купив на останні гроші, а як же він її прикрасить? То я й приніс вам трохи прикрас та ласощів для дітей. А тепер будьте здорові, бо мушу знову йти на роботу — і не слухаючи слів подяки схвилюваних Василька та мами, він поклав невеличкий пакунок на стіл та подався з хати.

— Мамусю, мамусю! Яке щастя ми маємо! — тішився Василько. Швидко заходився він прикрашати деревце. В пакунку, що дав старий доглядач, були золочені горішки, шишки, цукорки в яскравих обгортках, кілька яблук, ланцюжок з кольорового паперу, а найголовніше — то велика блискуча зірка.

Ялинка була теж щаслива, що її так гарно прибрати. Ще більше втішилася, коли її віднесли до Олесі в кімнатку та поставили коло ліжечка хворої. Дівчинка прокинулася, відкрила великі карі очі та радісно засміялася:

— Ялиночко! Яка ж ти гарна, яка ж чудова! — казала дівчинка та своєю тоненькою, прозорою ручкою пестила гілочку ялинки. Василько від радості не знав, що робити: то підстрибував, то підбігав до мами, то до сестрички, а тоді потихеньку став співати:

**Ти ялинко, красна, ти ялинко щасна!
Ти до нас прийшла, щастя принесла!**

(Докінчення на обгортці)

Вітаємо!

У попередньому числі нашого журналу привітали ми нових членок у філадельфійській окрузі. Тепер приступаємо до тих в окрузі Нью-Йорку, щоб їх привітати в організованій сім'ї. Радіємо цим приростом, що стався у 1963 р. та бажаємо Окр. Раді США та Відділам і надалі приєднувати членок.

В окрузі Нью-Йорку вступили у 1963 р.:

1 ВІДДІЛ, НЬО-ЙОРК:

Марія Бачинська
Стефанія Гуменюк
Марія Мотиль
Марія Турецька
Віра Шуль
Наталія Хоманчук

4 ВІДДІЛ, НЬО-ЙОРК:

Анна Бродін
Анна Вагнер
Оксана Приплись
Френсіс Сіблей
Марія Стек
Ксеня Шпакович

8 ВІДДІЛ, БРОНКС:

Павліна Підусева
Розалія Федьків

21 ВІДДІЛ, БРУКЛІН:

Анна Кот
Віра Кука
Марія Прадель
Юлія Чаплінська

53 ВІДДІЛ, АСТОРИЯ:

Анна Басараб

64 ВІДДІЛ, НЬО-ЙОРК:

Олена Ортинська
Марія Савицька
Дарія Цвіль

71 ВІДДІЛ, ДЖЕРЗІ СІТІ:

Розалія Богацька
Лідія Величковська
Ольга Зеліско
Катерина Коць
Ангелина Совин

72 ВІДДІЛ США, НЬО-ЙОРК:

Анна Боган
Катерина Брида
Стелля Буська
Аделя Васильцо
Милдред Виноградник
Ольга Доктор
Софія Котик
Таня Кравіц
Ольга Літепло
Олена Процюк
Олена Сміндак

ЕКЗЕКУТИВА США

ПОДЯКА

Усім членкам 43 Відділу США у Філадельфії, що в часі моєї недуги відвідали мене вдома і в шпиталі, або прислали побажання скорого видужання, складаю якнайщирішу подяку. Рівнож дякую всім приятелям і знайомим, що в часі моєї хвороби виявили мені багато сердечности й уваги.

Ольга Цюк

НАШІ ПОБАЖАННЯ

Щиро прощаємо нашу членку п-ні Ірину Грушкевич із переїздом до Дітройту та бажаємо всього найкращого на новому місці. Рівночасно дякуємо за пересилку 5 дол. на НТШ у Сарселі.

33 Відділ США ім. Лесі Українки у Клівленді

НАШЕ СПІВЧУТТЯ

Пані Ользі Коник складаємо вирази нашого щирого співчуття з приводу

НАШЕ ЖИТТЯ — ЛЮТИЙ, 1964

смерти її батька о. митр. протоєрея Йосипа Ялечко та жертвуємо в його пам'ять 25.00 дол. на фонд „Мати й Дитина“.

Надія Касіячук із дітьми

ЖУРНАЛ ДЛЯ „БАБУСИ“

Свою фундацію передплати для бабусі відновила п-ні д-р Софія Парфанович із Дітройту і п-ні Софія Воробець із Бранфорду. Це вже втретє вони фундують її. Також відновив передплату 34 Відділ США з Коговзу вже вдруге.

Нові передплати уфундували в останньому часі 19 Відділ США з Амстердаму і п-ні Анна Вояковська з Сиракуз.

Щира дяка за увагу для самотніх жінок, що для них журнал є потіхою і розрадою.

ПРИСИЛАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ!

Наші пляни

Річні збори Гол. Управи ствердили, що форму репрезентації перед американським світом треба перевірити і зреформувати. У наших виступах ми повинні подавати більше корисної для нашої справи інформації, ніж пропаганди. Також треба пам'ятати до яких кругів звертаємось і відповідно до того організувати наш виступ.

**

Обрядові імпрези чи вистави народнього мистецтва все будуть вдячними нагодами. Та ми повинні подбати про солідне обґрунтування їх і високий мистецький рівень. Не сміємо подавати поверховно зібраних відомостей або випадкових предметів. В тій цілі слід завжди порадитись із знавцями фольклору чи нар. мистецтва, що знаходяться в кожній місцевості.

**

Особи, що подають інформації на обрядових імпрезах чи виставках, повинні бути добре обізнані з українською культурою та теперішньою політичною ситуацією. Тому добре було б провести з ними короткий вишкіл, що допоміг би їм у такій праці. 72 Відділ США в Нью Йорку вже намітив у себе такий інформативний курс.

**

Централа США пригадала нам потребу зареагувати листами на атакв часопису „Вашінгтон Пост“. Це безумовно конечно й сподіваємось, що всі Відділи, а також багато членок це виконало. Але не забуваймо, що включення Т. Шевченка в серію поштових марок „Борців за Свободу“ матиме велике значення для нашої визвольної справи. Тому й тут наші Відділи повинні висловитись листами до гол. поштмайстра ЗДА.

**

Всі побажання й поради, висловлені в резолюціях Конвенції США, дальше застаються в силі. Їх теж не сміємо занедбувати у дальшій праці!

Анастасія Вокер

Реф. зв'язків Гол. Управи США

ШИКАГО, ІЛЛ. Окружний З'їзд

Дня 21. жовтня 1963 з'їхались представниці Відділів 22, 29 і 74. Відкрила Окр. З'їзд голова п-ні мгр. Дора Рак молитвою.

Звіт голови дав перегляд праці цілого року. Цей перший рік відновленої Окр. Ради був пробним, експериментальним. Поза координаційною функцією Окр. Рада підтримувала Відділи в усіх починах, а власні її потягнення чи виступи мали признаки нового на цьому терені. Отже можна сказати, що праця Окр. Ради за цей рік закінчилась із позитивним вислідом.

..Організаційна ділянка. Окр. Рада зачислює до своїх успіхів засновання 74 Відділу СУА, до якого почин дала містогорова СУА п-ні Марія Яримович.

Проведено товариську зустріч із членами всіх Відділів СУА.

Дня 7. жовтня проведено **Конференцію Референток.** Прибули референтки Відділів 22, 29 і 74 та всі членки Управи Окр. Ради, разом 18 присутніх. Конференція мала за завдання зібрати всіх референток разом і дати їм змогу запізняться з діяльністю кожного Відділу, обмінятися плянами і думками. Референтки подали огляд діяльності своєї референтури, а тоді референтки Окр. Ради — п-ні М. Яримович у ділянці організаційній, а п-ні С. Крупка у культ.-освітній з'ясували справи спільні для цілої округи. Зокрема порушено можливість творення нових Відділів та справу придбання Дому СУА (з ініціативи 22 Відділу). Дальше обговорено координацію культ.-освітньої праці поміж Відділами в рамках округи та підготовки відзначення 15-ліття СФУЖО.

У дискусії заторкнено справу приєднання передплатниць для Нашого Життя і збирання оголошень; тією акцією повинна керувати пресова референтка Окр. Ради. Слід також було б збільшити інформацію про діяльність Відділів до преси. Присутні висловили побажання, щоб повторити товариську зустріч для членок усіх Відділів.

Голова Окр. Ради й орг. референтка

брали участь у Річних Зборах Головної Управи у Філадельфії.

Культ.-освітня ділянка. Окр. Рада провела вшанування 80-літнього ювілею сеніорки наших образотворчих мисткинь Олени Кульчицької окремою виставкою й імпрезою. Про те вже була згадка в нашому журналі. Окрім того уфундувала мандрівну нагороду на Вишивані Вечерниці за найкраще примінення вишивки до сукні.

Зв'язки. Референтка зв'язків п-ні Анна Васильовська брала участь у Конвенції Ген. Федерації Жін. Клюбів у Милвокі в червні 1963 р. (Відділи СУА є членом Федерації м. Шикаго). Своєю присутністю вона доповнювала нашу делегацію, що її очолювала п-ні Анастасія Вокер, референтка зв'язків Гол. Управи.

Контр. Комісія в складі пп. Віра Хрептовська (74 Відділ), Тамара Левицька (29 Відділ) і Марія Семків (22 Відділ) провела контролю книг, знайшла їх у повному порядку і поставила внесок на уділення абсолюторії, що З'їзд одноголосно ухвалив.

Нова Управа: п-ні Лідія Балабан, голова; п-ні Тамара Левицька, містогорова; п-ні Володимира Мацюрак, секретарка; п-ні Олена Чуба, скарбничка. Референтками стали — п-ні Люба Шандра організаційною, п-ні Зеновія Ковальська культ.-освітньою, п-ні Анна Васильовська зв'язків.

Контр. Комісія: пп. Ліна Басюк, Віра Хрептовська, Ірина Михаль.

У хвали

1. Конференції Референток причиноються до поглиблення зв'язку між Окр. Радою і Відділами, вироблення референток і піднесення рівня праці, та потрібні для обміну думок і плянів поміж Відділами. Дають змогу впроваджувати нові ділянки праці та вести їх систематично. Доцільно влаштувати їх за ділянками праці.

..2. Для вдержання тіснішого контакту між Окр. Радою і Відділами є побажане, щоб члени Окр. Ради відвідували Відділи на їх сходах і річних зборах чи то з окремими справами, гутірками, рефератами чи просто для налагодження контакту.

3. Треба творити нові Відділи та поширити акцію приєднання нових

членок, розсилаючи пропагандивні листки. Зокрема треба звернути увагу на жінок-професіоналісток. Їх можна б об'єднати в окрему групу чи секцію, при чому слід конечно заінтересувати молодих американок українського походження.

4. У культ.-освітній ділянці, а зокрема імпрезовій, слід змагати до видатності праці й економії часу. А саме — повторення імпрез уникнемо в цей спосіб, що Відділи лучитимуться для спільного проведення деяких імпрез, або переводитимуть їх по черзі, запрошуючи одні одних.

5. Одним із важніших завдань Окр. Ради було б поширення референтури зв'язків. Для плянового ведення зовнішніх зв'язків слід вишколити зв'язкових і в тій цілі зорганізувати при Окр. Раді Колегію Лекторів, зложену з членок СУА і з запрошених жінок-фахівців.

ФІЛАДЕЛФІЯ, ПА.

П'ятнадцятиліття СФУЖО

Наша Окр. Рада, як і всі інші, застановлялась над формою відзначення 15-ліття СФУЖО. Тут їй із допомогою прийшла Управа СФУЖО, що має осідок у нашому місті. Чи не можна б улаштувати Студійні Дні з цієї нагоди? Ми з радістю захопились за цю думку. Хотілось нам відзначити цю річницю у небуденній формі.

Програму Студійних Днів згодилась поставити Управа СФУЖО. А ми долучились до неї Святом Ольги Кобилянської, що вже було запляноване восени. Хоч реченець мусили двічі пересувати, та врешті дня 28. грудня здійснився наш намір.

Студійні Дні відкрила в Домі СУА голова Окр. Ради п-ні Вероніка Цегельська. Вона представила присутнім п-ні Олену Залізник, голову СФУЖО, що прибула з тієї нагоди до Філадельфії. П-ні Залізник з'ясувала значення Федерації для всього зорганізованого жіноцтва. Цими Студійними Днями СФУЖО хоче насвітлити українське жіноцтво сучасності, що в незвичайно трудних умовах пробиває собі шлях. Переділене залізною заслоною, без контакту з собою, воно творить цінності в культурі, господарстві, виховництві й громадському житті.

Провід Студійних Днів перебрала п-ні д-р Наталія Пазуняк, перша секретарка СФУЖО. Вона заповідала поодинокі теми, покликала до слова до-

повідниць та провадила дискусію. Першою темою була „Жінка в господарстві України“. Умовини й працю на рідних землях вичерпно навітлила п-ні Олена Трофимовська, відома зі своїх праць на економічні теми. Доповідниця не могла прийти й її доповідь відчитала п-ні Галина Царинник, друга секретарка СФУЖО. Економічну роль української жінки в ЗДА обговорили у своїй доповіді п-ні інж. Стефанія Пушкар. Як економічна діячка й „бизнесменка“ п-ні Пушкар глибоко вглянула в цю ділянку.

Черговою темою була участь жінки в культурі України. Про роль жінок у літературі й науці на рідних землях говорила п-ні д-р Марія Кобринська, навітлюючи поодинокі постаті письменниць. Доповідниця глибоко вглянула в літературні течії сьогодишньої України. Про жінок в образотворчому мистецтві на еміграції розказала п-ні мгр. Оксана Генгалю. Її докладне знання мистецьких стилів дозволило добре навітлити цю тему.

Під час дискусії присутні вимагали вяснень та доповнень. П-ні д-р Пазунык вміло керувала цим обміном думок.

Того ж дня увечері Окр. Рада СВА гостила доповідниць скромною вечерею. Провід гостини обняла в неприязності голови п-ні Ніна Лужницька, культ.-освітня референтка. У свобідному обміні думок гутірка тягнулась до пізна.

В неділю, 29. грудня, продовжувалась програма в Домі Української Молоді. Відкриваючи програму, п-ні д-р Пазунык покликала до слова першу доповідницю п-ні Марію Стратієнко. Темою її доповіді було — „Виховання на рідних землях“, що вона й навітлила на підставі сучасних джерел. П-ні Стратієнко довгі роки навчала в підсоветській дійсності й досконало знає цю педагогічну систему. На тему „Держава і дім“ говорила потім п-ні д-р Галина Лашенко. Ця видатна українська публіцистка подала у своїй праці виховні завдання української родини у вільному світі.

Черговою темою була участь жінки у громадському житті. Про незavidну роль жінки в Україні, систему жінрад та шкіль матерів говорила п-ні мгр. Ірина Пеленська. Її доповідь була побудована на підставі найновіших джерел. Про перебіг праці СФУЖО та сучасні труднощі українського жіночого руху промовляла п-ні Лідія Бурчин-

ська. Її порівняння нашого з жіночим рухом інших країн було новиною.

По середині цих двох тем стояв виступ молоді дослідниці. П-на Наталка Сковчиляс, що працює в Пеннсилвенському університеті при досліджуванні советської системи, говорила на тему „Формування підсоветської людини“. Її доповідь відзеркалювала погляд сучасного американського підходу до цієї справи.

Іменем Окр. Ради СВА подякувала Управі СФУЖО й доповідницям п-ні Володимира Ценко, референтка зв'язків. Вона підкреслила великий вклад праці в програму та велику потребу такого огляду для нашого жіноцтва.

Слідувала перерва. Господарські референтки Окр. Ради пп. Гентош і Процик подбали про смачний буфет, що дуже скоро розійшовся. Ще не скінчилися розмови про Студ. Дні, коли вже розпочалась програма **Свята О. Кобилянської**.

Його відкрила коротким вступом п-ні Ніна Лужницька. Заповіла, що свято поділене на дві частини — мемуарну й літературну. У першій подала кілька поглядів на творчість цієї великої письменниці, що не тільки створила великі літературні цінності, але й допомогла українській жінці віднайти свій шлях. З черги п-ні Ликерія Мачук відчитала свій спогад про особисті зустрічі з письменницею. Будучи товаришкою її вихованки, п-ні Мачук бувала часто в її домі і позискала собі її прихильність. Цей безпосередньо поданий спогад змалював нам письменницю в особистому житті.

Літературну частину відкрила деклямація п-ні Галі Сагатої віршом О. Стефановича, присвяченим Ользі Кобилянській. П-ні Н. Лужницька з'ясувала головні напрямні літературної творчості письменниці і впроваджувала своїм поясненням мистецьке читання. Студентка Зірка Колінко відчитала з глибоким зрозумінням етюд „На долах“, що змалює долю самітньої сосни в лісі листястих дерев. Слідував етюд „Через море“, що його майстерно відчитала студентка Мирося Мазурок. Тут символічно накреслене змагання жінки до самостійного життя. Врешті нарис „Хрест“, що його з чуттям відчитала студентка Зеня Сохор, передає глибоку християнську покору письменниці.

На кінці п-ні Лужницька закрила програму, подякувавши молодим виступаючим. **Присутня**

АКРОН, ОГАЙО

Річні збори 7 Відділу СВА

Дата: 5. грудня 1963.

Збори відкрила голова п-ні Софія Куцик спільною молитвою та попросила присутніх вшанувати мовчанкою пам'ять президента Дж. Ф. Кеннеді.

Протокол із попередніх річних зборів відчитала секретарка п-ні П. Когут.

Звіти Управи зложили — п-ні Софія Куцик, голова, п-ні Параскева Когут, секретарка, п-ні Анастасія Микитин, касієрка.

Контрольна Комісія у складі — пп. Стефанія Фенканин і Анна Курило — ствердила, що книги є ведені в порядку і поставила внесок на уділення абсолюторії, що збори одноголосно ухвалили.

Нова Управа: п-ні Параскева Когут, голова, п-ні Софія Куцик, містогорова, п-ні Стефанія Гацура, секретарка, п-ні Зіна Нецкар, заступниця, п-ні Стефанія Фенканин, касієрка, п-ні Марія Іванищук, заступниця, п-ні Антоніна Кулик, пресова референтка.

Контр. Комісія: пп. Анна Курило, Анастасія Микитин і Анна Воляник.

Збори закрила нововибрана голова п-ні Когут, дякуючи членкам за довір'я.

Антоніна Кулик, прес. реф.

МІННЕАПОЛІС, МІНН.

Безсмертний Лесі

**Самій не трудно збитися з пугі,
Та трудно з неї збитися в гурті...**

Леся Українка

Прости нам, Лесю, що впродовж цілорічної підготовки — зустріти величаво півстоліття Твого безсмертя — ми обмежились до скромної та щирої зустрічі 1. грудня 1963 з Тобою. Кожна з нас, що вимовляє Твоє ім'я зі святістю, носить (на свій лад) Твій образ у душі. Проте ми, земські істоти, так гаряче бажали оглядати й Твою тілесну подобу! І Ти прибула до нас, вичарована кистю проф. Т. Петришак. У пишному віночку посилала зібраним гостям усміх крізь сльози... І стало тихо-побожно, немов перед Причастям, коли Ти (устама нашої голови) повела нас на туземний свій шлях на правду геройського життя. Боліли ми разом із Тобою за оспалі, байдужі душі Твоєї й нашої епохи... І лиш заклик мужній Твій — поборювати тьму і зло западав глибоко в наші серця.

На цьому шляху озвалась і рання

молодість Твоя (дзвінким голосочком Іринки Михайльонки), зашебетала нам про весни перемогу, то повернула знов на ниву стиглих колосків (зрілою мовою Валентини Єрмоленко) неблаганної судьби людських істот. Тугою забрив Твій жаль за струнами правди святої і гостре Твоє слово впало докором за все лихоліття (сльозами Уляни Крамарчук), бо ще й досі „пекло страшніше від Дантового горить у нашім краю“.

Образ жіночої принади Ти змалювала в „Пізно“ (пензлем слова В. Єрмоленко) тіла й душі, що неподільно повинен іти в парі... Кришталним жемлем Н. Дмитришин розповіла нам про „Поворот“, про вирій пташок із гнізда, що в рідній стороні їм сонця бракувало... про тих, що їх ще й досі обступає неволі рідної стіна...

За зустріч нашу з Тобою — серця наші приймай! І вдруге нам прости! Що ми посміли на вітар Твій зложити дрібненьку китицю фіялок-думок (по-сестри Катрі Гуцал) — від українок на чужині. Щоби впевнити Тебе, що:

**Ти зоря й мета чистих стремлень
Далеко поза рідними межами —
Нам світиш світлом, роз'яснюєш теміль,
Щоб не згубитися серед чужої брами.**

І втретє нам прости, що на прощання піснею віри „Гей, сестри, вгору очі“ розстроїлись наші струни. Безсмертна наша, будь нам дороговказом!

Катря Гуцал

ДІТРОЙТ, МИШ.

Подружній ювілей

Дня 10. листопада 1963 р. 23 Відділ СУА разом із двома дочками й сином улаштували 50-літній ювілей подружжя Анни й Миколи Круків. П-ні Анна Крук є членкою 23 Відділу СУА і була також членкою нашого хору доки не виїхала на Флориду.

О год. 9-ій рано о. монсінйор Богневич відправив Службу Божу за здоров'я ювілянтів та уділив їм і рідні св. Причастя. Гостинна почалась о год. 3-ій по полудні. В залі Укр. Нар. Дому зішлись членки Відділу, ближча і дальша родина, односельчани, приятелі й знайомі.

Коли увійшли ювілянти, у дверях привітала їх нашим рідним звичаєм хлібом і сіллю п-ні Марія Честух, а хор 23 Відділу під управою п. Орлика заспівав їм пісню „Де згода в семействі“. Голова Відділу п-ні М. Ясінська

відкрила ювілейну гостину і привітала ювілянтів, бажаючи їм усього добра. Потім провід гостини перейняв адвокат Іван Бомбик. Слідував пишній обід, що його приготували членки Відділу під проводом п-ні Недвід із допомогою п-ні Лисак та цілого комітету підприємств. Фінансовою сторінкою завідувала п-ні Слупецька. По обіді товстмастер представив присутнім ювілянтів і покликав до слова о. Монсінйора. Отець Богневич вказав на життя ювілянтів, як на приклад гарної родини, що її Господь Бог поблаго-

Із подружнього ювілею:

П-во Анна й Микола Крук у Дітройті. Зліва син Андрій, зправа брат Дмитро. Anna and Nicholas Kruk celebrated their 50th anniversary in Detroit.

словив дітьми й унуками. Побажання зложив потім о. Ярмач і брат ювілянта п. Дмитро Крук із родиною з Клівленду. Слідували привітання від сестер ювілянтки пп. Марії Заблоцької з родиною і Катерини Маголи з родиною, а також сестринки і б. дружки п-ні Васько. Потім зложили привіти — п. Михайло Карлова з родиною, п-ні Балко, п. Гардій. Від Дірборн Сентер Клаб зложив привіт п. Демрей. Внучка виголосила деклямацію, а п-ні Марія Ясінська подала життєпис ювілянтів.

П. Микола Крук походить із містечка Мости Великі і прибув до Америки в 1906 р. П-ні Анна Крук, родом Ридько, походить із с. Борове, пов. Жовква і приїхала до Америки в 1909 р. Обое молоді скоро включилися в українське громадське життя. П. Крук зорганізував у Брукліні Т-во Січ, в Сиракузах Відділ УНСоюзу. П-ні Анна Крук є довголітньою жертвенною

членкою 23 Відділу СУА. П-во Круки причинились до заложення нової парохії св. Михаїла в Дірборні та є основниками товариства Дірборн Сентер. Підтримували кожен український почин у громаді.

Виховали трое дітей, дочок Марію й Олену та сина Андрія. Діти гарно покінчили школи, син є адвокатом, провадить бизнес свого батька і є активний в українській громаді.

П-во Круки щиро подякували всім присутнім і зложили 100 дол. на народні цілі (50 дол. на катедру у Філадельфії, 25 дол. на Наше Життя і 25 дол. на сиротинець). Нехай Всевишній це їм винагородить!

Марія Ясінська, голова

ПІТТСБУРГ, ПА.

Річні Збори 27 Відділу СУА

Дата: 19. січня 1964.

Збори відкрила голова п-ні Анна Юга молитвою.

Президія зборів: п-ні Стефанія Олійник, голова, п-ні Стефанія Голуб'як, секретарка.

Протокол із попередніх річних зборів відчитала секретарка п-ні Голуб'як.

Звіти Управи зложили — п-ні Анна Юга, голова, п-ні Розалія Ткачук, фін. секретарка, п-ні Марія Брода касієрка.

Контр. Комісія поставила внесок на уділення абсолюторії, що збори одногосно ухвалили.

Нова Управа: п-ні Анна Юга, голова, п-ні Дора Полагайко, містоголова, п-ні Стефанія Голуб'як, рек. секретарка, п-ні Розалія Ткачук, фін. секретарка, п-ні Марія Брода, касієрка, п-ні Горошко, заступниця.

Контр. Комісія: пп. Строшак і Козак.

Збори закінчено молитвою і спільною перекускою.

Стефанія Голуб'як, секр.

КЛІВЛЕНД, ОГАЙО

Прощання заслуженої членки

Дня 9. червня 1963 р. членки 33 Відділу СУА ім. Лесі Українки зішлись на незвичайно зворушливі сходи — прощання нашої довголітньої пресової референтки, заслуженої членки нашого Відділу, п-ні Іванни Скопляк.

Це прощання мало бути несподіванкою для п-ні Скопляк — та своєю тонкою інтуїцією вона відчула, чому того гарного недільного пополудня зібралось так багато членок (деякі навіть із чоловіками).

НАШЕ ЖИТТЯ — ЛЮТИЙ, 1964

Сходина відкрила голова 33 Відділу п-ні Степанія Городиська і зворушливими словами прощала нашу незаступну пресову референтку.

Вона намалювала силуетку жінки-піонерки, одної з перших і нечисленних, що стала на шляху праці для народу на Батьківщині в днях своєї молодости і такою залишилась до сьогодні, не зважаючи на труднощі, небезпеки, війни, не зважаючи на перешкоди, які життя кидало їй під ноги. Не розгубилася і на скитальщині та завжди була й є першою поміж нами. З великим жалем прощає наш Відділ п-ні Скопляк та вірить, що не втратить духового зв'язку з нею і що буде одержувати від неї листи з золотими думками та порадами. Хоч п-ні Скопляк їде „у свій світ, світ матері й бабуні“, — ми є певні, що буде дальше живо цікавитися працею нашої організації, а зокрема нашого 33 Відділу, що для нього стільки працювала.

Рівночасно п-ні голова передала ширий привіт почесній членці 33 Відділу, високодостойній пані Олені Левицькій, що разом із п-ні Скопляк покидає Клівленд, та з огляду на свій похилий вік не могла прибути на ті сходи 33 Відділу.

На доказ любові і пошани для своєї почесної членки Відділ переслав їй китицю квітів.

Опісля промовляли п-ні Е. Дубас від Окр. Ради СУА, та пп. І. Кашубинська і С. Шевчук від 33 Відділу. Пані підкреслювали миротворчий хист п-ні Ів. Скопляк, що завжди тверезо й логічно зміла вивести на чисті води заплутані справи, погодити суперечності та знайти правильну розв'язку в кожній проблемі.

Прощаючи п-ні Скопляк п-ні Дубас вручила їй дарунок від Окр. Ради, а п-ні Шевчук пуп'янки рож, як символ вічної юности її думок і слів.

Збирали слово також панове: мгр. Я. Городиський від „Самопоміч“ і д-р Тарас Антонович — родич п-ні Скопляк.

П-ні Ярослава Барнич подала до відома присутнім, що п-ні Скопляк написала п'єску на Свято Героїні з життя Ольги Басараб. П-ні Барнич задумя поставити цю п'єску на сцені в недалекому майбутньому і віримо, що п-ні Скопляк прибуде на прем'єру п'єски до нас.

П-ні Іванна Скопляк, зворушена, подякувала за сердечні слова прощання всім присутнім та звернулася до них

із гарячими словами заохоти: „На підставі досвіду мого життя кажу вам, що варто, варто і ще раз варто працювати для народу, працювати суспільно — це дає велике моральне вдоволення і ціль у житті!“

Накінєць госп. референтка п-ні Ірина Кашубинська та п-ні Стефа Шевчук просили всіх присутніх на перекуску та морозиво у виді двох лебедів, що мов живі пливали у замерзлом озері. Цих лебедів вичарувала наша незрівняна п-ні Ірина, щоб відсвіжити присутніх морозивом і холодними напитками.

Пані прощалися особисто з п-ні Скопляк, яка для кожної Союзанки найшла, своїм звичаєм, бадьорі і приязні слова прощання. Прощалися з п-ні Скопляк також декілька членок інших Відділів СУА з Клівленду, з якими вона співпрацювала.

33-ній Відділ обдарував п-ні Скопляк на пам'ятку повним виданням творів Лесі Українки, улюбленої її поетки та патронки Відділу.

Марта Сидір
прес. реф. 33 Відділу

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА.

Річні збори 42 Відділу СУА

Дата: 15. грудня 1963.

Збори відкрила голова п-ні Марія Пашук молитвою. Згадала членок, що відійшли у тому році і присутні шанували їх пам'ять мовчанкою.

Президія зборів: п-ні Олена Лотоцька, голова, п-ні Анна Сивуляк, секретарка.

Звіти Управи зложили п-ні Марія Пашук, голова, п-ні Анна Сивуляк, секретарка.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ начислює 54 членок. Збори відбував щомісяця в домівці Централі.

б) Культ.-освітня й імпрезова: Відділ улаштував Свят-Вечір, Поминки за померлих членок, двічі бінго. На одних сходинах відзначив 15-ліття СФУ-ЖО, а на чергових — згадав бл. п. Олену Степанів.

в) Суспільна Опіка: Доглядачки хворих відвідували хворих членок вдома і в шпиталі.

г) Господарська: На щомісячних зборах була завжди перекуска. Свят-Вечір і Поминки підготував спеціальний Комітет із пп. Сивуляк, Малиновської, Качмарчик, Паращак, Мочернюк і Марків.

Контр. Комісія в складі пп. Пак, Мочернюк і Дава знайшли книги Відділу в повному порядку і поставили внесок на уділення абсолюторії, що збори одногосно ухвалили.

Нова Управа: п-ні Марія Пашук, голова; п-ні А. Чемерис, містогорова; п-ні Анна Сивуляк, рек. секретарка, п-ні Анна Качмарчик, кор. секретарка; п-ні Павлина Малиновська, касієрка. Референтками стали — п-ні Ангела Дава господарською, п-ні Лідія Бурачинська пресовою.

Збори закрила повообрана голова. Слідувала смачна перекуска, при якій проведено збірку на Дім СУА в сумі 23.00 дол., і на пресовий фонд Н. Ж. в сумі 11.00 дол. **Прес. референтка**

Св. Миколай у світличці 43 Відділу СУА

„А коли прийде до нас св. Миколай?“ — Оце питання турбувало діток світлички вже від кількох тижнів. „Я був чемний“ — лунало з кожного кутка, мов у відповідь, із вірою, що св. Миколай таки про них не забуде. П-ні Марія Синейко, невтомна вчителька нашої світлички, від довшого часу підготовляла діточок до цієї небуденної події, навчаючи віршиків, пісень та вправ. То ж не диво, що коли в суботу, 7. грудня 1963 р., загостив до наших маленьких св. Миколай, то вони з радістю і тривогою, забувши про тата й маму, вдвлялися в св. Отця, а ще більше захоплював їх чудовий ангел, що у великих торбах ніс подарунки.

Привітавши Небесного Гостя піснею „Ой, хто, хто Миколая любить“, дітям спокійно слухали небуденної казки, що їм він розказував. А цікава вона була, бо св. Отець, відвідавши багато діточок, повертався з України, де люті вороги його не признають, не дають діткам до Нього прийти, але все ж таки він обдарував їх чим міг і благословив на кращу долю.

Та вмить поважні личка роз'яснилися, коли св. Миколай спитав:

— Які ви діти, до якої світлички ходите?

Сорок маленьких сердець забилося живіше, коли всі в один голос закричали:

— Ми українські діти, в українській світличці!

І почались деклямації, пісеньки, вправи козаків, а св. Миколай терпеливо слухав і хвалив малят, що врандувані відходили на свої місця.

Та все ж таки найбільш цікава і vroчиста хвилинка — це роздача подарунків, в яку так свято вірять щасливі діти. Ангел викликав усіх поіменно, а св. Миколай обдаровував, промовляючи при тому до кожної дитини.

Треба відмітити, що майже всі діточки були вбрані в народні строї і виглядали, як кольорові квіти, коли засіли довкруги Небесного Гостя. Виховні референтки нашого Відділу пп. Анна Богачевська і Марія Процик, як рівнож учителька світлички доклали всіх старань, щоб це свято було як найбільш урочисте, тому й прохали зодягнути дітей у народні строї. З цією самою метою були продумані даруночки, що містили українську лялю і стрічечку з квітами на голову (для дівчаток) та козака і дерев'яну сопілку (для хлопчиків), но й, очевидно, шоколадного Миколая, що йому зараз же обгризали голову.

Радості не було кінця, діти горнули до св. Отця, як до свого найкращого Приятеля. Вдоволені батьки (біля 50 осіб) ділили радість своїх діток, згадуючи напевне і свої щасливі роки.

Пресова референтка

Різні збори 48 Відділу СУА

Дата: 29. грудня 1963.

Збори відкрила п-ні М. Баб'як і запросила п-ні В. Цегельську, голову Окр. Ради, провести молитву. Однохвилинною мовчанкою присутні вшанували пам'ять померлих членок.

Президія зборів: п-ні Вероніка Цегельська, голова Окр. Ради, і п-ні Емілія Слободзян.

Протокол із попередніх річних зборів відчитала секретарка п-ні Антоніна Мицак.

Звіти Управи зложили — п-ні Марія Баб'як, голова, п-ні Антоніна Мицак, секретарка, п-ні Анна Волчек, касієрка та референтки: п-ні Іванна Пенкальська, організаційна, п-ні Надія Максим'юк, культ.-освітня, п-ні Олена Петрів, сусп. опіки, п-ні Олена Господаревська, пресова, п-ні Ольга Дмитрук, господарська.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ відбув 8 місячних зборів, на яких відчитувано обіжники з Централу. Має 64 членки, а в 1963 р. приєднано 9 членок завдяки наполегливій праці орг. референтки. Відділ тісно співпрацював з Окр. Радою і є членом Відділу УККА.

б) Культ.-освітня й імпрезова: Відділ улаштував 4 імпрези, а саме — 10.

березня бінго, 26. травня зустріч членок, 27. жовтня бінго, 24. листопада День Подяки. При цих імпрезах працювали референтки разом із членками та їх дітьми, що належать до Пласту й СУМА.

в) Сусп. опіка: Відділ пожертвував 50 дол. на Дім Укр. Молоді у Філадельфії і 20 дол. на Пласт (Джемборі). Уфундовано передплату Н. Ж. для старої хворої членки та другу передплату для „бабусі“. Референтки відвідували хворих членок. Відділ пожертвував 4 Богослужби за померлих членок.

г) Пресова: Дописи про імпрези Відділу появились у Нашому Житті. На пресовий фонд журналу Відділ пожертвував 34 дол.

г) Господарська: На всіх імпрезах Відділ улаштував „буфети, обід на День Подяки та річну гостину для членок.

Контр. Комісія: Іменем її звітувала п-ні Емілія Слободзян та поставила внесок на уділення абсолюторії, що його збори одноголосно ухвалили.

Нова Управа: п-ні Марія Баб'як, голова, п-ні Марія Цюпак, містогорова, п-ні Антоніна Мицак, секретарка, п-ні Анна Волчек, касієрка, п-ні Анна Костюк, заступниця. Референтками стали: п-ні Олена Петрів організаційною, п-ні Надія Максим'юк культ.-освітньою, п-ні Марія Капраль сусп. опіки, п-ні Леонтина Петрович виховною, п-ні Олена Господаревська пресовою, п-ні Ольга Дмитрук, господарською, п-ні Катерина Міграла заступницею.

Контр. Комісія: пп. Емілія Слободзян, Катерина Марків, Єва Олійник.

Збори закрила голова п-ні Марія Баб'як, дякуючи за довір'я. Потім відбулась гостина для членок, під час якої відспівано колядки та „Многая літа“ новій Управі. Збірка на пресовий фонд Н. Ж. дала 34 дол.

Антоніна Мицак, секр.

БАЛТИМОР, МД.

„Вечір на Андрея“

Серед багатства патріотичних імпрез, що їх часто влаштовують різні наші організації, в менших осередках українського скупчення, а в тому і в Балтиморі, відчувається брак вечорів легкого жанру, які б внесли в будні нашого щоденного життя, сміх і веселу атмосферу. До такого роду імпрез, які не часто відбуваються в нашому місті, треба зарахувати надзви-

чайно успішний „Вечір на Андрея“, що його влаштував місцевий Відділ СУА, при співучасті наших загально відомих артистів із Філадельфії і студенток із Балтимору. „Вечір на Андрея“ відбувся в неділю, 15. грудня м. р., в заповненій залі ІВКА і його відкрила коротким словом голова Відділу п-ні Лідія Лемішка. Багату програму, яка тривала понад дві години, заповнили філадельфійські артисти Оксана Рудакевич, Ліза Чепіль і Ярослав Пінот-Рудакевич, при супроводі п-ні Надії Недільської-Слободян.

Перший виступ артистів з тріом „Ніч чарівна“ на мелодію „Гуцулки Ксені“ викликав бурю оплесків присутніх. Цим балтиморські українці дали вияв своїх почувань тій невеликій групі осіб, що серед таких несприятливих обставин, часом відриваючись свого особистого, продовжують і плекають світлі традиції українського театру ще з Рідних Земель.

Неменше захоплення у присутніх викликали сатира-шарж Пінота Рудакевича „Фрі каунтрі“, тріо „Наша пані цісарєва“, „Вісті з Балтимору“, „Ворожба в Україні на Андрійвський Вечір“ та зокрема гуцульські шедрівки, які згодом були переплетені актуальними балтиморськими новинами і дотепними коментарями про деякі „події“, що мали місце в нашій громаді протягом минулого року. Багато оплесків одержала за свої сольоспіві і мельодеклямації Ліза Шашаровська-Чепіль.

Багато точок викликали в неодного з присутніх не лише щирий сміх, але також згадку про рідний край, про наші Андрійвські звичаї, наші колядки й пісні. Не в одного з присутніх деякі моменти витиснули й сльозу нашого сантименту до рідного й минулого. Багато сміху на залі викликали „Вісті з Балтимору“ і сатира-спів „Наша пані цісарєва“, в яких не один і не одна з балтиморців побачили себе в дещо іншому світлі, як звичайно, а деякі наші щоденні будні й моменти стали подією дня.

В програмі Вечора був так само надзвичайно цікавий реферат молодій студентки Слави Зелинської про Андрійвські звичаї в Україні. В рефераті було представлено багато звичаїв, які питоменні святоандрійвським вечорам на рідних землях і які призабуваються у старшого покоління на чужині і майже невідомі для молодшого. Дуже гарно зарепрезентували себе на цьому

Із „хрестин“ 76 Відділу СУА у Воррен, Миш.:

Учасниці хрестин, членки Відділу й гості, держать ленти вінка, що знаходиться в руках голови п-ні Бараник.
Inauguration of 776 UNWLA Branch in Warren, Mich.

Вечорі й наші студентки. Веселий скеч „Андріївський монолог“ пера п-ні Оксани Рудакевич виконали Ірка Хархаліс, Леся Пісецька й Ірка Притула, які виказали неабиякий талант у такому жанрі виступу. Квартет студенток у складі Оленки Лучишин, Оксани Мацюрак, Марійки Сідляк і Лесі Пісецької з повним чуттям виконав пісні „Іванку, Іванку“ і „Гаєм зелененьким“.

Вечір закрила п-ні Лідія Лемішка, дякуючи гостям із Філадельфії, нашим студенткам і всім присутнім.

З нагоди цієї імпрези членки Союзу Українок гостини присутніх смачною перекускою і чаєм. Вечір пройшов дуже успішно і залишив приємний спомин і побажання, щоби балтиморські імпрези завжди проходили в такій приємній атмосфері.

Ніна Зінкевич

Пресова референтка

ДІТРОЙТ, МИШ.

Річні збори 63 Відділу СУА

Дата: 23. листопада 1963.

Збори відкрила голова п-ні Ольга Макар молитвою. Однохвилинною мовчанкою вшановано пам'ять убитого президента Дж. Ф. Кеннеді.

Президія: п-ні Теодозія Стельмах, голова, п-ні Віра Гнатюк, секретарка.

Протокол із торічних заг. зборів відчитала п-ні Віра Гнатюк.

Звіти Управи зложили: п-ні Ольга Макар, голова, п-ні Анна Семанюк, прот. секретарка, п-ні Олена Гевко, кор. секретарка, п-ні Олена Климишин, касієрка, і референтки: п-ні Лена Га-

ляченко організаційна, п-ні Рома Дигдало культ.-освітня, п-ні Катерина Савка сусп. опіки, і п-ні Волощук господарська.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ відбув 9 ширших сходин (із того 4 святочні) і 6 засідань Управи. Відділ начислює 72 членки, з яких 55 передплачує Наше Життя.

б) Культ.-освітня й імпрезова: На ширших сходинах Відділу відчитано доповіді: „Українські героїні“ (п-ні О. Климишин), „Атомова війна та можливість охорони здоров'я“ (д-р Валентина Савчук), „Розвиток індивідуальності“ (Рома Дигдало). Доповіді на святочні сходини з нагоди Різдва, Воскресення, Дня Матері підготовляла голова п-ні О. Макар, відчитала присланий із Централі реферат на роковини смерті М. Лисенка та зложила звіт із Річних Зборів Гол. Управи.

Імпрези: Фантова льотерія, Вишивані Вечерниці, прийняття для голови СУА п-ні О. Лотоцької, продаж печива, пікнік, вишиване бінго. Відділ брав участь в імпрезах Окр. Ради та інших Відділів СУА. На бенкеті в честь ОО. Василян привіт від жіноцтва Дітройту виголосила наша голова п-ні О. Макар.

в) Сусп. опіка: Відділ має патронат над школою українознавства в Німеччині і постійно допомагає хворій. Окрім одноразових допомог потребуючим, уміщено двох хлопців-сиріт на відпочинковій оселі та вислано 2 пакунки до Австрії. Референтка сусп. опіки відвідувала хворих членок і молодих матерей.

г) Фінансова: Річний оборот Відділу виніс 1,683.84 дол.

Контр. Комісія поставила внесок на уділення абсолюторії, що збори одногослосно ухвалили.

Нова Управа: п-ні Ольга Макар, голова; п-ні Ірина Трищецька, містогорова; члени Управи: пп. Євгенія Будзяк, Оля Захарій, Олена Гевко, Оля Нахвостац, Віра Гнатюк, Надія Лаврин, Стефанія Петрашук, Христя Юзич, д-р Валентина Савчук, Катерина Савка, Лена Галяженко, Теодозія Стельмах, Олена Іванець, Володимира Тустанівська, Павлина Футяк, В. Гординська, Н. Михайловська, Н. Мазяк.

Контр. Комісія: п-ні Ірина Захарків, голова, пп. Стефанія Годів і Богданна Федорак, члени.

Голова Відділу п-ні Макар вказала на потребу організованості нашого жіноцтва, щоб непередбачений хід подій не заскочив нас у байдужному безділлі. Ми повинні витривати в призначенні нашого покоління.

Теодозія Стельмах, голова зборів
Віра Гнатюк, секретарка

НЮ ГЕЙВЕН, КОНН.

Річні збори 66 Відділу СУА

Дата: 8. грудня 1963.

Збори відкрила голова п-ні Яхницька молитвою.

Президія: п-ні М. Гижя, голова, п-ні О. Томоруг, секретарка.

Протокол відчитала секретарка п-ні І. Гриневич.

Звіти Управи зложили — п-ні Р. Яхницька, голова, п-ні М. Гижя, містогорова і культ.-осв. реф., п-ні І. Гриневич.

невич, рек. секретарка, п-ні Т. Вергун, касієрка, та референтки.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ відбув 4 ширші сходи і 10 засідань Управи.

б) Культ.-освітня й імпрезова: Ширші сходи Відділу були присвячені роковинам. П-ні М. Косович виголосила доповідь про Олену Телігу п. н. „Героям слави“, а на інших сходинах п-ні Кизик відчитала надіслані з Централі „Завдання матері-українки“ і до 50-річчя смерті М. Лисенка. На 4-тих ширших сходинах відбулось прощання касієрки п-ні Вергун. Відділ вітав голову Централі п-ні О. Лотоцьку, про що був уже звіт у журналі.

в) Виховна: п-ні Кизик поробила заходи, що відкрити в 1964 р. світличку для дітей.

г) Суспільна опіка: Для залишенців вислано 135.70 дол., на Фонд Митрополита Кир Йосифа 200 дол., на Семінарію у Стемфорді 50 дол.

г) Зв'язки: Заходами пп. Гижої та Гриневиц улаштовано в американській школі виставку народного мистецтва. В тій же школі п-ні Гижа зорганізувала дитячий хор, що вивчив українські колядки. Зацікавила їх також писання писанок.

д) Фінансова: Відділ мав у 1963 р. 1,187.18 дол. приходу, і 1,085.56 дол. розходу.

Контр. Комісія: Звіт відчитала за не-присутню голову п-ні Данилович — членка п-ні Сидорик і поставила внесок на уділення абсолюторії, що збори одногослосно ухвалили.

Нова Управа: п-ні Р. Яхницька, голова, п-ні В. Гусак, містоголова, п-ні І. Гриневиц, рек. секретарка, п-ні Бри-ньовська, фін. секретарка, п-ні Кизик, касієрка. Референтками стали — п-ні Козюпа культ.-освітньою й виховною, п-ні Т. Вергун пресовою (англомовною), п-ні О. Томоруг пресовою (українською), пп. С. О. Рудницька, О. Марків, Панькевич, Березицька, Лісевич і Кравчук господарськими.

Контр. Комісія: п-ні М. Гижа, голова, пп. Матвієнко і Сидорик членки, пп. Данко і Томоруг заступниці.

Збори закінчено молитвою.

Олена Томоруг, прес. реф.

ЛОРЕЙН, ОГАЙО

Річні збори 69 Відділу СУА

Дата: 15. грудня 1963.

Збори відкрила містоголова п-ні Марія Зубаль молитвою.

Президія зборів: п-ні Марія Зубаль, голова, пп. Марія Пашин і Павлина Черкас.

Протокол попередніх річних зборів відчитала п-ні Дарія Микита.

Звіти Управи зложили — п-ні Марія Зубаль, містоголова, п-ні Марія Пашин, секретарка, п-і Лідія Яців, скарбник і референтки: п-ні Дарія Микита, сусп. опіки, п-ні Марія Івасишин, господарська.

Контр. Комісія: Іменем її п-ні Стефанія Сілецька ствердила, що книги є ведені в належному порядку і поставила внесок на уділення абсолюторії.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ начислює 39 членок, на ширших сходинах буває 15—30 членок. Відділ відбув 5 ширших сходин і 6 засідань Управи.

б) Культ.-освітня: На ширших сходинах Відділу були відчитані доповіді. Влаштовано Свято Жінки-Героїні.

Нова Управа: П-ні Таня Сілецька, голова, п-ні Марія Зубаль, містоголова, п-ні Марія Пашин, секретарка, п-ні Лідія Яців, скарбничка. Референтками стали пп. Дарія Микита, Марія Дейчаківська, Марія Івасишин, Людмила Любінська, Анна Хаванська, Осипа Шевчук, Дора Трипняк.

Контр. Комісія: пп. Катря Шуя, Павлина Черкас, Анна Башуцька.

Збори закрила п-ні Марія Зубаль, містоголова, дякуючи за довір'я, та прохала дальшої співпраці.

Марія Пашин, секр. зборів

ВАШІНГТОН, Д. К.

Основні збори нового Відділу СУА

Дата: 8. грудня 1963.

Збори скликано заходом Ініціативного Комітету в складі пп. Віра Довгань, Зеновія Кульчицька, Надія Ошея, Роза Сьокало, Мирослава Скасків, у порозумінні з Централєю СУА.

Збори відкрила п-ні Роза Сьокало та попрохала п-ні Олену Лотоцьку, голову Централі СУА, провести молитву. По молитві п-ні Сьокало привітала достойну гостю, що хоче допомогти місцевому жіноцтву включитися в організовану сім'ю СУА. Як тут народжена, п-ні Сьокало підкреслила свою вдячність за провуду СУА, що присвячує свою увагу тим, які горнуть до української громади, бо в їх серцях горить любов до того, що батьки стратили. Ми хочемо, заявила п-ні Сьокало, разом працювати, плекати

наші звичаї, культуру та навчати наших дітей, щоб вони гордились зі свого походження.

Президія зборів: почесна — у складі пп. О. Лотоцька, В. Цегельська, Е. Шарко і О. Канда, ділова — у складі: п-ні Р. Сьокало, голова, М. Скасків укр. секретарка, В. Довгань, англ. секретарка.

Доповідь п-ні Олені Лотоцької накреслила загальний огляд праці СУА, вийшовши від Конгресу Міжнар. Жін. Ради у Вашингтоні в 1925 р., що дав поштовх до засновання СУА. Перебіг праці між обома війнами завершив Світовий Конгрес Українського Жіноцтва в 1948 р. у Філадельфії. Потім розпочався етап праці, що позначений новим розростом СУА, чого доказом журнал Наше Життя, що незабаром завершить своє 20-ліття. Цю доповідь доповнила п-ні В. Цегельська, голова Окр. Ради СУА у Філадельфії, розказуючи про діяльність СУА у своїй окрузі.

Промова п-ні М. Скасків вияснила становище Ініціативної Групи. Наша група, заявила вона, руковидилась лиш загальним добром нашої громади. Ми хочемо будувати жіноче життя під проводом великої й успішної організації, якої Відділи розкинені по всій Америці й яка заступає українське жіноцтво на міжнародних з'їздах, словом, яка промовляє в імені більшости українського жіноцтва в Америці. Такої організації в Вашингтоні дотепер не було. І то в столиці держави, що надає тон світової політики, де така клітина повинна бути найперше. Бо тут є змога контакту з різними жіночими організаціями навіть міжнародного характеру, є змога пропагувати українську справу та здобувати для неї приятелів. Закінчуючи цю промову п-ні Скасків вручила п-ні Лотоцькій китицю троянд, як вияв вдячності та пошани Ініціативної Групи.

Дискусія, в якій взяли участь — пп. О. Канда, Е. Шарко, В. Довгань, З. Кульчицька, Е. Процінська, М. Залуцька й інші — навітліла ще більше ко-нечність засновання Відділу. По прочитанні та обговоренні статуту підписано 17 членських заяв.

Управа Відділу: п-ні Роза Сьокало, голова, п-ні Мирослава Скасків, містоголова, п-ні Тереса Царик, укр. секретарка, п-ні Марія Варіс, англ. секретарка, п-ні Міра Залуцька, касієрка. Референтками стали — пп. Надія Ошея

(Докінчення на обгортці)

Централа одержала

від 18. грудня 1963 до 25. січня 1964

РІЧНА ВКЛАДКА

і ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ ФОНД:

Від. 19 Амстердам	5.00	
„ 21 Бруклін	5.00	
„ 25 Потакет	5.00	
„ 27 Питтсбург	20.00	10.00
„ 37 Дітройт	20.00	10.00
„ 53 Асторія	40.00	15.00
„ 60 Клівленд	20.00	10.00
„ 64 Нью-Йорк		5.00
„ 67 Перт Амбой	20.00	10.00
„ 69 Лорейн	20.00	15.00

ФОНД РЕЗЕРВОВИЙ

і КОНВЕНЦІЙНИЙ:

Від. 27 Питтсбург	10.00	5.00
„ 37 Дітройт	10.00	5.00
„ 41 Філадельфія		5.00
„ 53 Асторія	20.00	10.00
„ 60 Клівленд	10.00	5.00
„ 67 Перт Амбой	10.00	5.00
„ 69 Лорейн	10.00	5.00

ФОНД ЦЕНТРАЛІ

і ВКЛАДКИ ДО СФУЖО:

Від. 21 Бруклін	5.50	0.75
„ 25 Потакет	28.50	2.85
„ 37 Дітройт	30.00	4.00
„ 53 Асторія	41.50	2.80
„ 60 Клівленд	57.00	5.70
„ 64 Нью-Йорк	91.50	9.15
„ 67 Перт Амбой	42.00	4.20
„ 75 Денвер	33.00	3.30

ФОНД „МАТИ Й ДИТИНА“:

Від. 7 Акрон	10.00	
„ 22 Шикаго	73.00	
„ 27 Питтсбург	20.00	
„ 47 Рочестер	102.50	
„ 54 Вилмінгтон	25.00	
„ 71 Джерзі Сиві	10.00	
Надія Касіянчук, Трой	25.00	
Софія Сім'янцева, Ньюарк	20.00	
Анна Тимків, Філадельфія	10.00	
Ол. Рицар, Юніон	5.00	
Генка Зяттик, Випани	5.00	
Текля Єзуско, Ст. Луїс	5.00	
Марія Татарська, Філадельфія	5.00	
Олена Моляща, Філадельфія	3.00	
Ярослава Дереш, Лудлов	2.00	
Емілія Дем'янчук, Філадельфія	2.00	
Ольга Сохан, Джерзі Ситі	2.00	

ПРЕСОВИЙ ФОНД Н. Ж.:

Від. 22 Шикаго	5.00	
„ 26 Дітройт	25.00	
„ 27 Питтсбург	2.00	
„ 37 Дітройт	10.00	
„ 44 Філадельфія	5.00	
„ 48 Філадельфія	34.00	
„ 56 Дітройт	5.00	
„ 62 Сан Франціско	5.00	
„ 67 Перт Амбой	5.00	

Анна і Микола Крук, Дітройт	25.00	
Зиновій і Дозя Савицькі, Ютика	10.00	
Д-р Марія Танчак-Дицьо	10.00	
А. Маланюк, Іслінгтон	10.00	
Ольга Салук, Ньюарк	5.00	
Марія Малевич, Питтсбург	5.00	
Ольга Коренець, Ньюарк	5.00	
Анастасія Вокер, Дітройт	5.00	
Стефанія Баляс, Глендейл	5.00	
І. і М. Крамарчуки, Рочестер	5.00	
К. Яремчук, Дітройт	5.00	
М. Абрисовський, Філадельфія	5.00	
Марія Харина, Філадельфія	5.00	
Ольга Цар, Ірвінгтон	5.00	
Марія Татарська, Філадельфія	5.00	
Осип Олінкевич, Бофало	4.00	
Анна Чорній, Балтимор	2.00	
П. Фединак, Де Мойн	2.00	
Ол. Воробкевич, Дітройт	2.00	
Лідія Федлюк, Нью-Йорк	2.00	
Марія Паливода, Нью-Йорк	2.00	
Юліяна Белей, Рочестер	2.00	
Ірина Рудик, Бруклін	2.00	
Василь Болонка, Честер	2.00	
Марія Садівник, Джерзі Ситі	2.00	
Д-р Домна Ясінчук, Фінікс	2.00	
М. Набережна, Четгем	2.00	
Д-р Зоя Плітас, Торонто	2.00	

По 1 дол. зложили: Корнелія Юсипчук, К. Говда, Олександра Харина, всі з Едмонгону; С. Дубова, О. Баран, О. Лятишевська, С. Фипилів, Д. Трешневська, А. Крохмалюк, О. Янчишин, усі членки 56 Відділу в Дітройті, Марія Явна, Дітройт, Стефанія Цегельська, Валя Садівнича, обидві з Клівленду, Ол. Куницька, Ольга Овсянецька, обидві з Нью-Йорку, Софія Ліщинська, Марія Вусович, Іванна Городиська, Ліна Басюк, Неоніла Кузич, усі з Шикаго, Ліза Яремич, Ст. Петербург, Ольга Баранник, Веллеслей, Антоніна Надзьо, Честер, Антоніна Купчак, Лембертсвил, Ірина Кальба, Денвер, Ірина Білинська, Філадельфія, Юлія Децик, Бофало, Марія Хоптяк, Ньюарк, Ольга Кузів, Ваендат, Юлія Стасишин, Брандфорд, Юлія Ходоровська, Вунсакет.

НА ДІМ СУА:

Від. 25 Потакет	шер	100.00
„ 26 Дітройт	шер	100.00
„ 42 Філадельфія	збірка	10.00
„ 44 Філадельфія		5.00
Олена Залізник, Філадельфія		15.00

ФОНД ЗВ'ЯЗКІВ І РЕПРЕЗЕНТАЦІЇ:

Від. 49 Бофало	20.00
----------------	-------

„ФОНД 500“:

Від. 63 Дітройт	25.00
-----------------	-------

ВИХОВНИЙ ФОНД ІМ. ГАННИ РАКОЧОЇ

Микола і Марія Процик, Фила.	10.00
------------------------------	-------

МУЗЕЙ СУА:

Від. 55 Лос Анджелес	10.00
----------------------	-------

СТИПЕНДІЙНИЙ ФОНД ІМ.

ОЛЕНИ ГОРДИНСЬКОЇ:

Окр. Рада СУА, Ньюарк	10.00
Від. 28 Ньюарк	10.00
СТИПЕНДІЙНИЙ ФОНД ЦЕНТРАЛІ:	
Від. 63 Дітройт	10.00
Ірина Кашубинська, Клівленд	5.00

З подякою,

А. Кульчицька фін. секр.

Анна Сивуляк, кас.

КАЗКА ПРО ЯЛИНКУ

(Докінчення зі ст. 24)

І справді, ніби разом з маленькою калічкою-ялинкою тихий янгол прилетів до хати та приніс щастя і спокій. До вечора Олесі стало легше. Повеселішали мама та Василько. Мама знайшла в шафі кусочки старих свічечок, прив'язала їх до гілочок і, як стемніло, на Свят-Вечір засвітила їх.

На вершечку ялинки заблищала зірка, різними кольорами засвітилися цукерки, ланцюжки, а ялинці здавалося, що вона стала королівною.

— Якби бабуся-сосна могла мене побачити! Яке то щастя бути в людей та тішити дітей! Яке щастя принести радість цій хворій дитині! — думала вона.

А вночі, коли згасло світло, коли всі поснули, крізь віконце, старий мудрий князь-місяченько привітав її так само, як колись у лісі, своїм срібним, ніжним промінням.

ВАШІНГТОН, Д. К.

(Докінчення зі ст. 32)

і Віра Довгань зв'язків, п-ні Зеновія Кульчицька господарською.

Контр. Комісія: пп. Олена Канда і Софія Малиновська.

Заключне слово п-ні О. Лотоцької обіймало кілька практичних організаційних вказівок і порад, що придатяться у дальшій роботі. Місцевий парох о. Данусяр поблагословив працю нового Відділу та провів кінцеву молитву.

По зборах відбулась приемна товариська гутірка при чаю, під час якої п-на Надія Ошея подала цікавий репортаж із своєї подорожі до Туреччини, ілюстрований незвичайно вдалими світлинами.

Мирослава Скасків, містоголова

Жертуйте на пам'ятник Тараса Шевченка у Вашингтоні!

2nd CLASS POSTAGE
PAID AT PHILA., PA.
Return to: "OUR LIFE Magazine"
4936 N. 13th St., Philadelphia 41, Pa.
RETURN POSTAGE GUARANTEED

УКРАЇНСЬКІ ВЗОРИ — Серія 4, ст. 5. — UKRAINIAN DESIGNS

Взори з жіночих сорочок Калущини

Printed by "AMERICA"—817 N. Franklin St., Phila. 28, Pa.